

**UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA**

**DIPLOMSKO DELO
USTANOVITEV PODJETJA V FRANCIJI IN PRIMERJAVA S
SLOVENIJO**

Ljubljana, december 2010

KRISTJAN ČOKLC

IZJAVA

Študent KRISTJAN ČOKLC izjavljam, da sem avtor/ica tega diplomskega dela, ki sem ga napisal/a pod mentorstvom mag. ROKA STRITARJA, in da dovolim njegovo objavo na fakultetnih spletnih straneh.

V Ljubljani, dne _____

Podpis: _____

KAZALO

UVOD	1
1 USTANAVLJANJE PODJETIJ V SLOVENIJI.....	2
1.1 PODATKI ZA USTANOVITEV PODJETIJ	2
1.2 ZAPOSLOVANJE.....	7
1.3 DAVKI	9
2 USTANAVLJANJE PODJETIJ V FRANCIJI	11
2.1 SPLOŠNI PODATKI O FRANCIJI.....	11
2.2 FORMALNI POGOJI ZA USTANOVITEV DRUŽB	12
2.3 OBLIKE DRUŽB IN PODATKI ZA USTANOVITEV.....	14
2.4 SPLOŠNE ZAKONSKE DOLOČBE	22
2.5 ZAPOSLOVANJE V FRANCIJI	23
2.6 IZBIRA POSLOVNIH PROSTOROV	28
2.7 UDELEŽBA DELAVCEV PRI DOBIČKU	30
2.8 DAVKI	30
3 PRIMERJAVA MED SLOVENIJO IN FRANCIJO	33
SKLEP.....	35
LITERATURA IN VIRI	37
PRILOGE	1

UVOD

Odkar smo postali del Evropske unije, se je trgovanje med Slovenijo in ostalimi državami članicami povečalo. Večja dejavnost pa ponuja tudi nove priložnosti, zato se mnoga podjetja in posamezniki odločajo za ustanovitev podjetij izven Slovenije.

V diplomski nalogi bom raziskal področje ustanavljanja podjetij v Franciji, temeljila pa bo na predpostavki, da se investitor odloči za ustanovitev novega podjetja. Francijo sem izbral iz razloga, ker se mi zdi, da je še veliko neizkoriščenega potenciala v smislu trgovine med obema državama, razloge pa vidim predvsem v tem, da se mnoga podjetja, ki načrtujejo širitev poslovanja v tuje države, prej odločijo za države, ki so nam geografsko bližje in bolj poznane. Ob tem pa dejstvo, da je Francija peta gospodarska sila na svetu z več kot 60 milijonov prebivalcev, ponuja ogromne možnosti za slovenska podjetja in investitorje, ki želijo širiti svojo dejavnost na ta trg.

Ko se odločamo za ustanovitev podjetja v tujini, moramo poleg primerne države izbrati tudi primerno organizacijsko obliko družbe. Že na začetku lahko zaradi neomejene osebne odgovornosti izločimo družbo z neomejeno odgovornostjo in komanditno družbo (Zidarič, 1994).

Najbolj smiselno se je torej odločiti med družbo z omejeno odgovornostjo (fr. *Société a responsabilité limitée*, S.a.r.l.) oziroma enoosebno družbo z omejeno odgovornostjo (fr. *Entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée*, E.u.r.l.), delniško družbo (fr. *Société anonyme*, S.A.) ter poenostavljeno delniško družbo (fr. *société par actions simplifiée*, S.A.S.).

Dobro je, da se pred vstopom na tuji trg seznanimo z zakonodajo, kljub vsemu pa je za ustanovitev podjetja najpametneje najeti lokalnega strokovnjaka ali podjetje, ki se ukvarja z ustanavljanjem podjetij, in na ta način zagotovimo, da je vsa dokumentacija v skladu s predpisi. Drugi, tudi zelo pomemben faktor je poznavanje kulture in navad te države, kajti kot lastnik podjetja in poslovnež bomo najbrž zaposlili tudi lokalne delavce, vsekakor pa bomo tudi v poslovnih stikih s tamkajšnjimi podjetji, kupci, dobavitelji, skratka z mnogimi poslovnimi partnerji. Iz tega razloga je ključno poznavanje njihove kulture in navad, ki nam bo olajšalo interakcijo ter poslovanje na tem trgu.

Namen diplomskega dela je prikazati, kakšni so postopki in pravila za ustanovitev in upravljanje podjetij v Franciji. Poleg tega pa se tudi seznaniti s francoskim trgom na splošno, ugotoviti, v katerih pogledih je francoski trg drugačen od slovenskega. Delo je razdeljeno na tri poglavja. Uvodu sledi pregled literature in relevantnih oblik podjetij v Sloveniji. V drugem poglavju je predstavljena pregledana literatura s področja

ustanavljanja podjetij v Franciji. Tretje poglavje je namenjeno primerjavi podatkov, predstavljenih v prvih dveh poglavjih.

1 USTANAVLJANJE PODJETIJ V SLOVENIJI

V tem poglavju bom predstavil oblike podjetij in postopke za njihovo ustanovitev. Prav tako se bom seznanil z davčno in delavsko zakonodajo, vsi ti predstavljeni podatki mi bodo kasneje služili kot opora za primerjavo posameznih oblik podjetij med Slovenijo in Francijo. Kot že omenjeno v uvodu, se je, kadar ustanavljamo podjetje v tujini, najbolj smiselno odločiti za obliko podjetja, kjer ne bomo nosili neomejene odgovornosti. Zaradi tega se bom od slovenskih oblik podjetij osredotočil le na družbo z omejeno odgovornostjo in delniško družbo.

Delniška družba poleg večjega zaupanja lokalnih partnerjev omogoča zbiranje kapitala z izdajo novih delnic na javnih razpisih ali na borzi in je primernejša za opravljanje kapitalsko zahtevnejših gospodarskih dejavnosti.

Po drugi strani pa je za družbo z omejeno odgovornostjo značilno neposredno upravljanje družbenikov, neprenosljivost deležev brez predhodne odobritve preostalih družbenikov ter večja fleksibilnost pri poslovanju in manj formalnosti glede knjigovodstva, računovodstva, objavljanja, revizije ipd., ki jih zakonodaja predpisuje delniškim družbam (Zidarič, 1994).

Temeljna statusna pravila ustanovitve in poslovanja gospodarskih subjektov v Sloveniji določa Zakon o gospodarskih družbah (ZGD-1), ki je stopil v veljavo 4. maja 2006. S tem zakonom so se v pravno ureditev Slovenije prenesle mnoge direktive in uredbe Evropske unije, medtem ko to področje v Franciji ureja Code de Commerce.

1.1 PODATKI ZA USTANOVITEV PODJETIJ

1.1.1 Splošne zakonske določbe

Družbe in podjetniki morajo voditi poslovne knjige in jih enkrat letno zaključiti v skladu z ZGD in Slovenskimi računovodskimi standardi (SRS) ali Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (IFRS), če zakon ne določa drugače. Poslovno leto se lahko razlikuje od koledarskega leta (ZGD-1-UPB3, 2009, 54. člen).

Na podlagi zaključenih poslovnih knjig je treba za vsako poslovno leto v treh mesecih po koncu tega poslovnega leta sestaviti letno poročilo. Konsolidirano letno poročilo pa je treba sestaviti v štirih mesecih po koncu poslovnega leta. Konsolidirana letna poročila

morajo sestaviti samo družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so nadrejene eni ali več družbam v Sloveniji ali izven nje.

Najmanj enkrat letno je treba preveriti, ali se stanje posameznih aktivnih in pasivnih postavk v poslovnih knjigah ujema z dejanskim stanjem.

Poslovne knjige, bilance stanja, izkaze poslovnega izida ter letna in poslovna poročila je treba trajno hraniti. Knjigovodske listine se lahko hranijo samo določeno časovno obdobje.

Družbe, katerih vrednostni papirji so uvrščeni na katerega od organiziranih trgov vrednostnih papirjev v državah članicah Evropske skupnosti in so zavezane h konsolidaciji, morajo sestaviti konsolidirano letno poročilo v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (ZGD-1-UPB3, 2009, 54. člen).

Letna poročila ter konsolidirana letna poročila je treba zaradi javne objave skupaj z revizorjevim poročilom predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES) v osmih mesecih po koncu poslovnega leta.

Letno poročilo majhnih družb z vrednostnimi papirji, katerih se ne trguje na organiziranem trgu, in letno poročilo podjetnikov je treba zaradi javne objave predložiti AJPES v treh mesecih po koncu poslovnega leta (ZGD-1-UPB3, 2009, 58. člen).

Letno poročilo

Letno poročilo velikih in srednjih kapitalskih družb, dvojnih družb in tistih majhnih kapitalskih družb z vrednostnimi papirji, katerih se trguje na organiziranem trgu, vsebuje:

- bilanco stanja,
- izkaz poslovnega izida,
- izkaz denarnih tokov,
- izkaz gibanja kapitala,
- priloge s pojasnili k izkazom, in
- poslovno poročilo (ZGD-1-UPB3, 2009, 60. člen).

Letno poročilo majhnih kapitalskih družb z vrednostnimi papirji, katerih se ne trguje na organiziranem trgu, naj vsebuje vsaj:

- bilanco stanja,
- izkaz poslovnega izida, in
- priloge s pojasnili k izkazom (ZGD-1-UPB3, 2009, 60. člen).

1.1.2 Družba z omejeno odgovornostjo (d.o.o.)

Družba z omejeno odgovornostjo je opredeljena s 471. členom ZGD-1-UPB3 (2009), kot družba, »katere osnovni kapital sestavljajo osnovni vložki družbenikov«. Ta spada med kapitalske družbe, katerih značilnost je opredeljevanje notranjih odnosov s statutom, združevanje številnih oseb, odločanje po večinskem načelu z upoštevanjem kapitalskih deležev in razlikovanje med družbenikom in družbo. Pomembno je tudi, da je družba samostojna pravna oseba, ki je lastnik premoženja, in odgovarja v razmerju do tretjih. Kljub vsem tem naštetim značilnostim kapitalske družbe pa ima d.o.o. lahko tudi močno poudarjen osebni element, kot sta naprimer otežen prenos deležev ali dogovorjeno sodelovanje družbenikov (Šinkovec, 1995, str. 14).

Minimalni potreben vložek za ustanovitev družbe z omejeno odgovornostjo je 7.500 evrov. Osnovni vložek je lahko zagotovljen v denarju ali kot stvarni vložek, pod pogojem, da je vsaj tretjina osnovnega vložka vplačana v denarju. Pred prijavo za vpis v register mora vsak družbenik zagotoviti vsaj eno četrtno osnovnega vložka, vrednosti vseh zagotovljenih vložkov. Osnovni vložki morajo biti družbi izročeni tako, da lahko poslovodja družbe z njimi prosto razpolaga. Vplačila denarnih vložkov morajo biti nakazana na bančni račun (ZGD-1-UPB3, 2009, 475. člen).

Družbo lahko ustanovi ena ali več fizičnih ali pravnih oseb in ima lahko največ 50 družbenikov. Za sedež je mogoče določiti kraj, kjer družba opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo družbe (ZGD-1-UPB3, 2009, 473. člen).

Družbenik je lahko vsaka fizična oseba, ne glede na državljanstvo in starost, vendar pa mora mladoletne in druge, ki niso poslovno sposobni, zastopati zakoniti zastopnik. Glede pravnih oseb velja, da so načeloma družbeniki vse pravne osebe, če jim predpisi, ki veljajo za posamezno vrsto pravnih oseb, ne prepovedujejo ustanavljanja gospodarskih družb ali udeležbe v vlogi družbenikov. To so lahko osebne družbe, kapitalske družbe, fundacije, združenja, društva, verske in politične organizacije in tudi tuje pravne osebe, ki imajo po njihovem pravu sposobnost (Kerčmar, Tratar & Boltin, 2006, str. 487-488).

Družba se ustanovi s pogodbo, ki je lahko sklenjena v obliki notarskega zapisa ali na posebnem obrazcu, v fizični ali elektronski obliki. Družbeno pogodbo podpišejo vsi družbeniki. Če je družbena pogodba sklenjena na posebnem obrazcu, morajo biti podpisi družbenikov overjeni (ZGD-1-UPB3, 2009, 474. člen).

Pogodba mora vsebovati:

- navedbo imena in priimka ter prebivališča ali firme in sedeža vsakega družbenika;

- firmo, sedež in dejavnost družbe;
- navedbo zneska osnovnega kapitala in vsakega osnovnega vložka posebej, navedbo družbenika za vsak osnovni vložek in njegov poslovni delež;
- čas delovanja družbe, če je ustanovljena za določen čas;
- morebitne obveznosti, ki jih imajo družbeniki do družbe poleg vplačila osnovnega vložka, in morebitne obveznosti družbe do družbenikov (ZGD-1-UPB3, 2009, 474. člen, tretji odstavek).

1.1.3 Delniška družba (d.d.)

Delniška družba je v Sloveniji opredeljena v četrtem poglavju ZGD s 168. členom, kot družba, ki ima osnovni kapital razdeljen na delnice. Po spremembah ZGD, ki so pričele veljati 22.6.2001, lahko tudi delniško družbo ustanovi ena sama ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki sprejmejo statut. Najnižji ustanovitveni znesek osnovnega kapitala za ustanovitev delniške družbe znaša 25.000 evrov (ZGD-1-UPB3, 2009, 171. člen).

Družba mora oblikovati zakonske rezerve v taki višini, da je vsota zneska zakonskih rezerv in kapitalskih rezerv, ki je enaka 10 odstotkov ali v statutu določenem višjem odstotku osnovnega kapitala. Če zakonske in kapitalske rezerve skupaj ne dosegajo 10 odstotkov deleža osnovnega kapitala ali s statutom določenega višjega odstotka in družba v poslovnem letu izkaže čisti dobiček, mora pri sestavi bilance stanja za to poslovno leto v zakonske rezerve odvesti 5 odstotkov zneska čistega dobička, zmanjšanega za znesek, ki je bil uporabljen za kritje morebitne prenesene izgube, dokler zakonske rezerve in kapitalske rezerve ne dosežejo 10 odstotkov ali v statutu določenem višjem odstotku osnovnega kapitala.

Ustanovitelj oz. ustanovitelji imajo dve možnosti pri izbiri organov upravljanja družbe, kot je določeno z 253. členom Zakona o gospodarskih družbah:

- Dvotirni sistem upravljanja družbe z upravo in nadzornim svetom. Uprava ima lahko enega ali več članov (direktorij), ki jih imenuje nadzorni svet. Če ima uprava več članov, ti izvolijo predsednika, vsi skupaj pa zastopajo in predstavljajo družbo (ZGD-1-UPB3, 2009, 265. člen). Člane nadzornega sveta, ki zastopajo delničarje, pa izvoli skupščina delničarjev (ZGD-1-UPB3, 2009, 273. člen), ki nadzoruje vodenje poslov družbe.
- Enotirni sistem upravljanja družbe z upravnim odborom. Upravni odbor vodi družbo in nadzoruje izvajanje njenih poslov (ZGD-1-UPB3, 2009, 285. člen), torej ima

pristojnosti uprave in nadzornega sveta hkrati. Upravni odbor izvoli skupščina delničarjev (ZGD-1-UPB3, 2009, 273. člen).

V obeh primerih so člani organov vodenja ali nadzora imenovani za obdobje, ki je določeno v statutu in ni daljše od šestih let, z možnostjo ponovnega imenovanja (ZGD-1-UPB3, 2009, 255. člen). Zakon določa najmanjše število članov organov vodenja in nadzora na tri, medtem ko pa ne določa starostne omejitve le-teh.

Delničarji uresničujejo svoje pravice pri zadevah družbe na skupščini. Skupščina odloča o:

- sprejetju letnega poročila,
- uporabi bilančnega dobička,
- imenovanju in odpoklicu članov nadzornega sveta in upravnega odbora,
- podelitvi razrešnice članom organov vodenja ali nadzora,
- spremembah statuta,
- ukrepih za povečanje in zmanjšanje kapitala,
- prenehanju družbe in statusnem preoblikovanju,
- imenovanju revizorja, in
- drugih zadevah, če tako v skladu z zakonom določa statut, ali drugih zadevah, ki jih določa zakon (ZGD-1-UPB3, 2009, 293. člen).

Delnice se glasijo na prinosnika ali na ime. Te so lahko oblikovane kot delnice nominalnim zneskom ali kot kosovne delnice. Delnice z nominalnim zneskom se morajo glasiti najmanj 1 evro ali njegov večkratnik, medtem ko se kosovne delnice ne glasijo na nominalni znesek, ampak ima vsaka delnica enak delež in pripadajoč znesek v osnovnem kapitalu, ki pa ne sme biti nižji od enega evra (ZGD-1-UPB3, 2009, 172. člen). Glede na pravice iz delnic pa so delnice navadne oz. redne ali prednostne oz. ugodnostne. Navadne delnice so delnice, ki dajejo njihovim imetnikom pravico do udeležbe pri upravljanju družbe, pravico do dela dobička v obliki dividende in pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po likvidaciji ali stečaju družbe. Prednostne delnice so delnice, ki zagotavljajo njihovim imetnikom poleg pravic, ki jih imajo navadne delnice, še določene prednostne pravice, na primer prednost pri izplačilu vnaprej določenih zneskov ali odstotkov od nominalne vrednosti delnic ali dobička, prednost pri izplačilu ob likvidaciji družbe in druge pravice, določene s statutom družbe (ZGD-1-UPB3, 2009, 176. člen).

Statut mora biti sestavljen v obliki notarskega zapisa in mora določati:

- ime, priimek in prebivališče ali firmo in sedež vsakega ustanovitelja,
- firmo in sedež družbe,
- dejavnost družbe,

- znesek osnovnega kapitala,
- nominalni znesek in število delnic nominalnega zneska, če jih ima,
- število kosovnih delnic,
- ali se delnice glasijo na prinosnika ali na ime,
- znesek vplačanega kapitala na dan vpisa družbe v register,
- sistem upravljanja (enotirni ali dvotirni),
- število članov organov vodenja ali nadzora, ali akt, v katerem se to določi,
- mandatno dobo članov organov vodenja ali nadzora,
- obliko in način objav, pomembnih za družbo in delničarje,
- čas trajanja družbe, če je ustanovljena za določen čas, in
- način prenehanja družbe (ZGD-1-UPB3, 2009, 183. člen).

Za sedež je mogoče določiti kraj, kjer družba opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo družbe.

1.2 ZAPOSLOVANJE

Delovno razmerje se v Sloveniji sklene s pogodbo o zaposlitvi v pisni ali ustni obliki, vendar lahko delavec zahteva kadarkoli v času trajanja delovnega razmerja njeno izročitev v pisni obliki. Z dnem nastopa dela začnejo veljati pravice in obveznosti na podlagi opravljanja dela in vključitev v socialno zavarovanje. Delodajalec je dolžan delavca prijaviti v obvezno pokojninsko, invalidsko, zdravstveno in zavarovanje za primer brezposelnosti v skladu s posebnimi predpisi in mu izročiti fotokopijo prijave v 15. dneh od nastopa dela (ZDR-A, 2007, 9. člen).

1.2.1 Delo za nedoločen čas

Običajna oblika delovnega razmerja je delo za nedoločen čas. V primeru, če pogodba o delovnem razmerju ne določa časa trajanja oziroma če pogodba o zaposlitvi za določen čas ni sklenjena v pisni obliki, zakon določa, da se delovno razmerje smatra za nedoločen čas (ZDR-A, 2007, 10. člen).

Pogodba o zaposlitvi mora vsebovati naslednje elemente:

- podatke o pogodbenih strankah z navedbo njunega prebivališča oziroma sedeža,
- datum nastopa dela,
- naziv delovnega mesta oziroma podatke o vrsti dela, za katerega delavec sklepa pogodbo o zaposlitvi, s kratkim opisom dela, ki ga mora opravljati po pogodbi o zaposlitvi,

- kraj opravljanja dela; če ni navedenega točnega kraja, velja, da delavec opravlja delo na sedežu delodajalca,
- čas trajanja delovnega razmerja in določilo o načinu izrabe letnega dopusta, če je sklenjena pogodba o zaposlitvi za določen čas,
- določilo, ali gre za delovno razmerje s polnim ali krajšim delovnim časom,
- določilo o dnevnem ali tedenskem rednem delovnem času in razporeditvi delovnega časa,
- določilo o znesku osnovne plače delavca v evrih, ki mu pripada za opravljanje dela po pogodbi o zaposlitvi, ter o morebitnih drugih plačilih,
- določilo o drugih sestavinah plače delavca, o plačilnem obdobju, plačilnem dnevu in o načinu izplačevanja plače,
- določilo o letnem dopustu oziroma načinu določanja letnega dopusta,
- dolžino odpovednih rokov,
- navedbo kolektivnih pogodb, ki zavezujejo delodajalca, oziroma splošnih aktov delodajalca, ki določajo pogoje dela delavca, in
- druge pravice in obveznosti v primerih, določenih s tem zakonom (ZDR-A, 2007, 29. člen).

1.2.2 Delo za določen čas

Pogodba o zaposlitvi za določen čas se lahko sklene le v izjemnih primerih, kadar gre za:

- opravljanje dela, ki po svoji naravi traja določen čas, ali sezonskega dela,
- nadomeščanje začasno odsotnega delavca,
- začasno povečan obseg dela,
- zaposlitev tujca ali osebe brez državljanstva, ki ima delovno dovoljenje za določen čas, razen v primeru osebnega delovnega dovoljenja,
- poslovodne osebe,
- delavca, ki sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas zaradi priprave na delo, usposabljanja ali izpopolnjevanja za delo oziroma izobraževanja,
- zaposlitev za določen čas zaradi dela v prilagoditvenem obdobju na podlagi dokončne odločbe in potrdila pristojnega organa, izdane v postopku priznavanja kvalifikacij po posebnem zakonu (ZDR-A, 2007, 52. člen).

Praviloma delo za določen čas ne sme trajati dlje kot 2 leti. Po tem obdobju se mora skleniti pogodba za nedoločen čas.

1.2.3 Odpuščanje delavcev

Pogodba o zaposlitvi se lahko prekine sporazumno v pisni obliki, vendar morata delodajalec in zaposleni določiti posledice prekinitve pogodbe, prav tako pa morata določiti odpovedni rok (ZDR-A, 2007, 79. člen).

Medtem ko lahko delavec odpove pogodbo brez razloga, pa mora podjetje navesti razlog za prekinitve pogodbe. Razlogi so lahko krivdni s strani delavca, v tem primeru morajo biti delavcu predloženi dokazi, prav tako pa mora imeti zaposleni pravico do zagovora. Drugi razlog pa so ekonomski razlogi, to je v primerih, kadar se določeno delovno mesto zapira.

Če odpoveduje pogodbo o zaposlitvi delodajalec zaradi poslovnih razlogov, je minimalni odpovedni rok 30 dni, če ima delavec manj kot pet let delovne dobe, 45 dni, če ima delavec več kot pet let delovne dobe, 60 dni, če ima delavec več kot 15 let delovne dobe pri delodajalcu, in 120 dni, če ima delavec več kot 25 let delovne dobe pri delodajalcu (ZDR-A, 2007, 92. člen). Zaposleni in podjetje pa se lahko dogovorita o odškodnini, namesto odpovednega roka.

V primeru, ko namerava podjetje odpustiti večje število delavcev, mora izdelati program razreševanja presežnih delavcev, ki ga mora predstaviti sindikatu, svetu delavcev ter zavodu za zaposlovanje. Ta mora vsebovati razloge za odpuščanje, ukrepe za preprečitev odpuščanja, seznam delavcev, in mora biti tudi finančno ovrednoten (ZDR-A, 2007, 99. člen).

Odpravnina, ki jo mora izplačati podjetje odpuščenemu delavcu, znaša eno petino povprečne mesečne plače za vsako leto dela, če je zaposlen pri delodajalcu manj kot pet let, eno četrtno povprečne mesečne plače za vsako leto dela, če je delavec zaposlen od pet do 15 let, ter eno tretjino povprečne mesečne plače za vsako leto dela, če je zaposlen več kot 15 let (ZDR-A, 2007, 109. člen).

1.3 DAVKI

1.3.1 Davek na dobiček

Enotna davčna stopnja davka na dobiček znaša 25 odstotkov (ZDDPO-UPB1, 2003, 38. člen). Davčnemu zavezancu se prizna davčna olajšava v višini 20 odstotkov investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva (razen v osebna motorna vozila) in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Republiki Sloveniji (ZDDPO-UPB1, 2003, 39. člen).

1.3.2 Prenos izgub

Izgube se lahko pokrivajo z zmanjšanjem davčnih osnov dobička v naslednjih petih letih, s tem da se pri zmanjšanju osnove na račun izgub iz prejšnjih let davčna osnova najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma (ZDDPO-UPB1, 2003, 34. in 36. člen).

1.3.3 Davek na dividende

Standardna davčna stopnja na dividende, ki jih slovensko podjetje izplača delničarjem, znaša 20 odstotkov, razen v primerih, ko obstajajo sporazumi o preprečevanju dvojnega obdavčevanja za tuje delničarje.

1.3.4 Davek na osebne prejemke

Zavezanci za plačilo davka na osebne prejemke so rezidenti Slovenije, za katere se smatrajo tiste osebe, ki imajo v Sloveniji uradno prijavljeno stalno prebivališče, pa tudi tiste osebe, ki so bile v preteklem koledarskem letu v Sloveniji več kot 183 dni. Ves prihodek od plač je, potem ko je bilo plačano socialno zavarovanje in drugi obvezni prispevki, obdavčljiv. Dohodek je obdavčen po progresivni davčni stopnji, kot je prikazano v spodnji tabeli.

Tabela 1: Dohodnina

Davek na dohodek	%
Do 6.800 EUR	16
Od 6.800 EUR do 13.600 EUR	27
Nad 13.600	41

Vir: Zakon o dohodnini (ZDoh-2).

1.3.5 Davek na dodano vrednost (DDV)

Zavezanci za davek na dodano vrednost plačujejo davek po splošni stopnji 20 odstotkov. Obstaja tudi znižana stopnja DDV, ki znaša 8,5 odstotkov in velja za prodajo hrane, zdravil, prodajo medicinske opreme, stanovanja (ZDDV-1-UPB2, 2010, 41. člen).

2 USTANAVLJANJE PODJETIJ V FRANCIJI

2.1 SPLOŠNI PODATKI O FRANCIJI

Francija je v Evropi drugo največje gospodarstvo, takoj za Nemčijo, v svetovnem merilu pa je peto največje gospodarstvo z BDP 2,676 milijard USD v letu 2009. Francoski BDP predstavlja 4,6 odstotkov svetovnega BDP, izvoz pa 4,7 odstotkov svetovnega izvoza. Francija ima več kot 65 milijonov prebivalcev, od katerih je 93 odstotkov Francozov, medtem ko ostali del prebivalstva sestavljajo Nemci, Bretonci, Italijani, Katalonci, Flamci, Baski in Afričani.

Zakonodajno oblast v Franciji predstavljata senat s 321 člani, ki so izvoljeni za obdobje devetih let, ter državni zbor s 557 člani, ki so izvoljeni za obdobje petih let. Izvršilno oblast predstavlja ministrski svet, ki ga nadzira predsednik države, ta pa tudi imenuje ali razreši premiera države. Predsednik države je maja 2007 postal Nicolas Sarkozy iz stranke Zveza za ljudsko gibanje (fr. *L'Union pour un mouvement populaire*) in ima mandat do aprila ali maja 2012, za premiera pa je imenoval François Fillon, ki ima mandat do junija 2012.

77,6 odstotkov francoskega BDP ustvarijo storitve, 13,8 odstotkov predelovalna industrija in energetika, gradbeništvo 6,7 odstotkov ter 2 odstotka kmetijstvo. Najmočnejši sektor, katerega poslovanje vpliva na celotno gospodarstvo, je proizvodnja transportnih sredstev kot so letala, motorna vozila, vlaki in ladije. Odrprtost gospodarstva pa se kaže tudi z deležem izvoza blaga in storitev predstavlja skoraj 30 odstotkov BDP. V svetovnem merilu je Francija po višini izvoza blaga na četrtem mestu, po izvozu storitev pa na tretjem, v uvozu blaga in storitev pa na petem mestu (Podatki o državah, Francija - Izvozno okno 2010).

Med najpomembnejšimi slovenskimi vlagatelji v Franciji so:

- Gorenje France S.A.S.
- Iskraemeco France S.A.S.
- Cimos France S.A.
- Thierry Prevent Development Pariz S.A.
- Hermes SoftLab France (predstavništvo)
- Intereuropa S.A.S.
- Elan (predstavništvo)
- Kompas France International S.A.R.L.
- Iskra avtoelektrika (Iskra Autoelectrique S.A.S)
- Unior France S.A.S.
- ADRIA AIRWAYS (predstavništvo)

- Comet-Transoutillage S.A.
(Bilateralno gospodarsko poslovanje - Veleposlaništvo Republike Slovenije, Pariz 2010).

2.2 FORMALNI POGOJI ZA USTANOVITEV DRUŽB

Francoska zakonodaja omogoča tujim vlagateljem več različnih oblik poslovanja, ki so lahkočasne ali stalne. Izbira strukture in oblike podjetja je predvsem odvisna od strategije investitorja in stopnje neodvisnosti od matičnega podjetja. Vsaka oblika zagotavlja specifične obveznosti do davčne zakonodaje in do zakona o gospodarskih družbah.

Izvajanje nekomercialnih dejavnosti kotčasna oblika:

Tuje podjetje lahko zaposli ali pošlje zaposlenega v Francijo kot predstavnika v lokalni pisarni, t. i. »liaison«. Predstavniki lahko izvajajo le določeno število nekomercialnih dejavnosti, kot so oglaševanje, pridobivanje informacij, skladiščenje, druga pomoč ali priprava. Uradi niso samostojne pravne osebe in imajo določene obveznosti v Franciji: podjetje ni zavezanec za DDV in davek na dobiček, plačati pa mora prispevke in socialno zavarovanje, zaposleni pa prispevke (URSSAF – fr. *Union de Recouvrement des cotisations de Securite Sociale et d'Allocations Familiales*).

V primeru, če želi podjetje izvajati komercialne dejavnosti, lahko najame prodajnega zastopnika, ki je lahko zaposlen v tujih podjetjih, ali potujočega prodajnega zastopnika VRP (fr. *voyageur de commerce, représentant ou placier*), ki je navadno posrednik, ki ga najame eno ali več podjetij, in nato potuje, vzpostavi stik ter predstavlja izdelke/storitve potencialnim strankam.

Stalne oblike:

- Predstavništvo je priljubljena oblika za tuje vlagatelje, ki vstopajo na francoski trg. Predstavništvo vodi pravni zastopnik in deluje kot agencija, medtem ko poročajo sedežu podjetja in nimajo uradnih omejitev svojih pristojnosti. Podružnice lahko izvajajo vse dejavnosti, vendar niso ločene pravne osebe, pri tem pa matična družba nosi neomejeno odgovornost za njene aktivnosti. Enota je zavezanec za davek od dohodka in davek na dodano vrednost. Naknadno preoblikovanje podružnice v samostojno družbo je mogoče, vendar mora biti v skladu s predpisi, ki urejajo prodajo in prenos poslov, in je predmet obdavčitve.

- Podružnica je od matičnega podjetja ločena pravna oblika družbe, ki posluje po francoskih zakonih (E.u.r.l. – enoosebna družba z omejeno odgovornostjo, S.a.r.l. – družba z omejeno odgovornostjo in S.A. – delniška družba), matična družba pa nima neomejene odgovornosti za njene aktivnosti.

Pred ustanovitvijo podružnice je potrebno dogovoriti obliko financiranja, zbrati sredstva za osnovni kapital, odpreti bančni račun v Franciji in položiti vrednost osnovnega kapitala, opraviti registracijo pri davčnih organih, objaviti registracijo v uradnem listu ter vpis v sodni register podjetij (fr. *Registre du Commerce et de Societes*) in plačilo vseh ustreznih pristojbin.

Vse formalnosti glede ustanavljanja podjetja se lahko opravijo na enem mestu (fr. *Centre de Formalites des Entreprises*, CFE), te formalnosti se lahko opravijo tudi preko interneta. CFE ureja vse formalnosti, povezane z ustanavljanjem, spreminjanjem in zapiranjem podjetij, in pripravljeno dokumentacijo tudi pošlje ustreznim uradom. Področje pristojnosti CFE urejajo člani R123-1 do R123-30 Code de commerce.

Po vpisu v CFE, Nacionalni statistični inštitut (INSEE) izda ustrezno šifro, ki opredeljuje šifro dejavnosti oziroma aktivnosti (APE), ter šifro SIREN (fr. *Système d'Identification du Répertoire des Entreprises*), ki je sestavljena iz osmih zaporednih števil, ter SIRET (fr. *Système d'Identification du Répertoire des Entreprises*) kodo, ki je sestavljena iz osmih zaporednih števil in vključuje tudi kodo SIREN ter določa geografsko lokacijo podjetja (Les centres de formalites des entreprises, Le portail des chambres de commerce et d'industrie, 2010).

CFE pripravi obrazec za vpis v sodni register. Sodišče najprej brezplačno izda certifikat o ustanovitvi podjetja (fr. *récépissé de création d'entreprise*), ta certifikat omogoči, da se postopek registracije nadaljuje, in kasneje, ko je podjetje registrirano, sodišče izda »K-bis« certifikat o registraciji, ki služi kot dokazilo, da je podjetje registrirano v skladu s členom R123-83 Code de commerce.

CFE ne opravlja naslednjih formalnosti:

- registracije licenc (računovodskih, zdravstvenih, računovodskih),
 - registracije blagovnih znamk in patentov, ki se opravi pri INPI (fr. *Institut national de la propriété industrielle*),
 - registracije internetnih domen, ki se končajo s .fr., le-te se opravi pri AFNIC (fr. *Association française pour le nommage Internet en coopération*)
- (Les formalites de creation, Agence Pour la Création d'Entreprise, 2010).

Podobno kot v mnogih drugih državah, je potrebno dobiti ustrezna dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kot so igre na srečo, varnostne službe, pridelovanje in uporaba nedovoljenih bioloških in strupenih snovi, izdelovanje prisluškovalne opreme...

Postopek registracije samostojnih zastopnikov

Zastopniki morajo opraviti registracijo (obrazec »MO« in pogodba o zaposlitvi) pri URSSAF (fr. *Union de Recouvrement des cotisations de Securite Sociale et d'Allocations Familiales*), kateri se plačuje davke od plač. Prodajni zastopniki se morajo vpisati v register prodajnih zastopnikov.

Prijava za register vključuje:

- dve originalni kopiji družbene pogodbe, iz katere izhajajo osnovni podatki o podjetju,
- kopijo najemne ali lastniške pogodbe glede prostorov,
- kopijo objave v uradnem listu,
- kopijo osebnih dokumentov direktorjev,
- direktorjevo delovno dovoljenje in dovoljenje za bivanje v državi,
- potrdilo banke o depozitu za osnovni kapital.

Tuji vlagatelji se najpogosteje odločajo za ustanovitev bodisi delniške družbe (fr. *societe anonyme*, S.A.) oziroma njene poenostavljene oblike (fr. *societe par actions simplifiée*, S.A.S.), bodisi družbe z omejeno odgovornostjo (fr. *societe a responsabilité limitée*, S.A.R.L.) ali enoosebnega podjetja z omejeno odgovornostjo (fr. *entreprise unipersonnelle a responsabilité limitée*, E.U.R.L.) (Doing business in France, 2009, str. 11).

2.3 OBLIKE DRUŽB IN PODATKI ZA USTANOVITEV

2.3.1 Družba z omejeno odgovornostjo (fr. *Societe a responsabilite limitee*, S.a.r.l.) in enoosebna družba z omejeno odgovornostjo (fr. *Entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée*, E.u.r.l.)

V Franciji so z zakonom z dne 11.07.1985 uvedli dve vrsti družb z omejeno odgovornostjo, in sicer: družbo z omejeno odgovornostjo ali S.a.r.l. in enoosebno družbo z omejeno odgovornostjo ali E.u.r.l. Temeljna razlika med obema oblikama družb je, da lahko prvo ustanovita vsaj 2 družbenika in največ 100, ki so lahko pravne ali fizične osebe, pri tem pa pogoj bivališča ali državljanstva ni predpisan (člen L223-3 Code de comerce), medtem ko enoosebno družbo z omejeno odgovornostjo, kot že ime samo pove, lahko ustanovi ena sama oseba, ob tem pa zakon tudi določa, da družba z omejeno odgovornostjo ne sme ustanoviti enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo. E.u.r.l. se preoblikuje v S.a.r.l. v primeru, če se število družbenikov poveča.

V primeru, ko se število družbenikov v S.a.r.l. zmanjša na enega družbenika, se ta preoblikuje v E.u.r.l. Družba z omejeno odgovornostjo je po svojih značilnostih še najbolj primerna za majhna in srednje velika podjetja. Kadar število družbenikov v S.a.r.l. preseže 100, se le-ta preoblikuje v delniško družbo (S.A.) (člen L223-2 Code de commerce).

Po francoskem pravu je družba z omejeno odgovornostjo regulirana z dvema sklopoma členov trgovinskega zakonika (fr. *Code de commerce*). Členi L223-1 do L223-43, ki urejajo njeno sestavo in delovanje, ter členi od 241 do 241-1-9 zakonika, ki urejajo kazenske določbe, ki se vežejo na to obliko družbe.

Znesek osnovnega kapitala svobodno določa statut (člen L223-2 Code de commerce), medtem ko je prej minimalni znesek osnovnega kapitala znašal 82.000 frankov in nato, po prehodu na evro, 7.500 evrov. Odprava minimalnih zneskov osnovnega kapitala je bila uvedena na pobudo zakona za gospodarsko pobudo z dne 01.08.2003, danes minimalni znesek osnovnega kapitala znaša 1 evro. Eden glavnih razlogov podpornikov odprave zakona o minimalnem kapitalu je bil ta, da po navadi ustanovitveni kapital služi kot nekakšno zavarovanje za upnike, do katerih ima družba obveznosti, vendar se v praksi ta kapital lahko dokaj hitro porabi, zato ustanovitveni kapital ni realno jamstvo. Je pa po drugi strani ta oblika družbe postala zanimiva za dejavnosti, ki potrebujejo malo kapitala (Sebire, 2008).

Pred registracijo mora biti vpisani kapital vplačan v celoti, tako prispevki v denarju kot v naravi. Prispevek v denarju mora znašati vsaj eno petino vpisanega kapitala, vrednost prispevkov v naravi pa mora oceniti sodni cenilec, ki ga soglasno določijo družbeniki ali predsednik sodišča za trgovino (člen L223-7 Code de commerce). Prispevki v storitvah so dovoljeni od leta 2001, vendar niso v znesku osnovnega kapitala, lahko pa se s tem dobi status družbenika in sodeluje pri delitvi dobička.

Leta 2008 je Sarkozyeva vlada uvedla dopolnitve zakona s členom 128-1 Code de commerce, tako so s tem zakonom prepovedali opravljanje nekaterih dejavnosti za družbe z omejeno odgovornostjo, kot so zavarovalništvo, bančništvo, uradi, tobačna industrija, kapitalske družbe.

Družbo upravlja vsaj eden ali več direktorjev, za katere ni potrebno, da so družbeniki, imenovani pa so s strani večine kapitala ali pa so določeni s statutom (člen L223-1 Code de commerce). Pogoj državljanstva ali bivališča pri tem z zakonom ni predpisan.

V družbah z več kot 50 zaposlenimi se formira delavski svet. Dva člana delavskega sveta sta lahko navzoča na sestankih upravnega odbora.

Podobno kot pri delniški družbi, ki ne izdaja delnic z javnim pozivom, mora družba z omejeno odgovornostjo deponirati letna finančna poročila pri lokalnem trgovinskem registru v roku enega meseca. Deponirana poročila so javna (člen L223-26 Code de commerce).

Deleži so prenosni tretjim osebam le s privolitvijo večine družbenikov (člen L223-14 Code de commerce), medtem ko so deleži prosto prenosljivi med družbeniki, razen če statut ne določa drugače (člen L223-16 Code de commerce).

Družbeniki, ki predstavljajo najmanj 10 odstotkov kapitala, lahko zahtevajo pred trgovinskim sodiščem imenovanje pooblaščenega revizorja (v primeru, da ta ni obvezen) in imenovanje neodvisnega eksperta, ki oceni vodenje družbe (člen L223-35 Code de commerce).

Potek ustanovitve:

- izdelava osnutka statuta (primer priloga B),
- vpis in plačilo celotnega zneska vpisanega kapitala in predložitev pooblaščenega cenilca o vrednosti prispevkov v naravi,
- kapital družbe se deponira pri notarju, banki (fr. *Caisse des depots et consignations*) (deponirani kapital je mogoče dvigniti po opravljeni registraciji),
- podpis statuta s strani vseh družbenikov,
- registracija, pridobitev statistične kode S.I.R.E.N.E., objava v uradnem listu (fr. *Bulletin Officiel des Annonces Civiles et Commerciales*).

V primeru povečanja kapitala se skliče izredna skupščina, kjer se glasuje za spremembe statuta. Za spremembo je potrebna $\frac{3}{4}$ večina. Na prvi razpravi se dogovarja o znesku povečanja in številu deležev. Nato sledi druga razprava, kjer se glasuje o povečanju kapitala ter spremeni statut (člen L223-30 Code de commerce).

Za preoblikovanje družbe z omejeno odgovornostjo v delniško družbo, komanditno družbo ali poenostavljeno delniško družbo, je potrebno soglasje družbenikov. Za preoblikovanje v delniško družbo je potrebna enaka večina kot za spremembo statuta. Lahko pa se tudi odloči s strani delničarjev, ki predstavljajo večino deležev, če delež lastniškega kapitala v zadnji bilanci stanja presega 750.000 evrov (člen L223-43 Code de commerce).

2.3.2 Delniška družba (fr. *société anonyme, S.A.*)

Delniška družba je bila v Franciji prvič uradno opredeljena v trgovinskem zakoniku iz leta 1807, danes SA opredeljuje peto poglavje trgovinskega zakonika (fr. *Code de commerce*). Delniško družbo lahko ustanovi ena ali več fizičnih ali pravnih oseb. Minimalni

ustanovitveni kapital, ki je bil določen 22. januarja 2009, znaša 37.000 evrov, medtem ko je prejšnji najnižji prag znašal 225.000 evrov, v primerih, ko delniška družba izda delnice z javnim pozivom, pa ta še zmerja znaša 225.000 evrov.

- Variabilnost kapitala ni mogoča brez spremembe statuta.
- Eden ali več revizorjev je imenovanih za nadzor upravljanja računovodstva.
- S.A.S.P. in S.A.S.: S.A.S.P. je delniška družba profesionalnega športa (fr. *société anonyme sportive professionnelle*) in S.A.S. je poenostavljena delniška družba (fr. *société par actions simplifiée*).

Po francoskem pravu, podobno kot v slovenskem, obstajata 2 možnosti pri izbiri organov upravljanja družbe:

1. Dvotirni sistem upravljanja družbe z upravo (fr. *directoire*) in nadzornim svetom (fr. *conseil de surveillance*). Uprava ima lahko največ pet članov, ki jih imenuje nadzorni svet, v primeru, ko se z delnicami podjetja trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, pa se lahko število članov uprave poveča na sedem (code de commerce, člena L225-58 in L225-59). Starostna omejitev članov uprave mora biti določena s statutom, v primeru, ko ta omejitve ni določena, zakon določa mejo 65 let (Code de commerce, člen 225-60). Če ima uprava več članov, ti izvolijo predsednika, vsi skupaj pa zastopajo in predstavljajo družbo. Člane nadzornega sveta, ki zastopajo delničarje, pa izvoli skupščina delničarjev. Trajanje mandata uprave znaša med dvema in šestimi leti in je lahko točno določeno s statutom, v primeru, ko trajanje mandata uprave ni določeno s statutom, zakon omejuje mandat na štiri leta (Code de commerce, člen L225-62).
2. Enotirni sistem upravljanja družbe z upravnim odborom (fr. *conseil d'administration*), ki je sestavljen iz najmanj treh in največ osemnajstih članov (Code de commerce, člen L225-17). Točno število je določeno v statutu, prav tako pa lahko statut tudi določa starostno omejitev članov upravnega odbora. V primeru, da statut ne določa starostne omejitve, zakon določa, da ne sme biti več kot tretjina članov starejših od sedemdeset let. Upravni odbor vodi družbo in nadzoruje izvajanje njenih poslov, torej ima pristojnosti uprave in nadzornega sveta hkrati. V obeh primerih so člani organov vodenja ali nadzora imenovani s sklepom na generalni skupščini za obdobje do šestih let, lahko so imenovani s statutom za obdobje do treh let, z možnostjo ponovnega imenovanja največ pet zaporednih mandatov, razen če ni drugače določeno v statutu (Code de commerce, člani L225-18, L225-19 in L225-21).

Ob registraciji mora biti vplačana najmanj polovica nominalne vrednosti delnic v gotovini, prispevki v naravi pa v celoti. Če kapital družbe pade pod zakonsko določeni minimum,

mora doseči zakonsko določeni nivo v enem letu. Prispevke v naravi mora oceniti sodni cenilec, odobriti pa skupščina delničarjev.

Družba mora oblikovati zakonske rezerve v višini 10 odstotkov kapitala družbe, v primeru, ko zakonske rezerve ne dosegajo tega praga, mora podjetje vsako leto odvesti 5 odstotkov vsakoletnega razpoložljivega dobička, dokler ta prag ni dosežen.

V družbah z več kot 50. zaposlenimi delavci izvolijo delavski svet, od katerega sta 2 člana lahko prisotna na sestankih upravnega odbora.

Delniška družba, ki ne izdaja delnic z javnim pozivom, mora deponirati letna finančna poročila pri lokalnem trgovinskem registru v roku enega meseca od sprejema. Deponirana poročila so javna. Druge delniške družbe morajo javno objaviti letno bilanco, izkaz uspeha, četrtnete podatke o prodaji in polletno poročilo.

Vse delniške družbe morajo imeti vsaj enega francoskega pooblaščenega revizorja, ki ga imenuje skupščina delničarjev za obdobje 1 leta (Code de commerce, člen L225-218).

Delnice se glasijo na prinosnika v primeru, da kotirajo na borzi, ali na ime (registrirane). Minimalna nominalna vrednost delnic je 1 evro. Registrirane delnice, ki so bile v celoti vplačane in jih imetnik poseduje več kot dve leti, lahko pridobijo dvojno glasovalno pravico vendar le za imetnike iz držav EU.

Potek ustanovitve: Izdelava ustanovnega akta in spiska ustanoviteljev in predložitve poročila sodnega cenilca o prispevkih v naravi (notariziranje je potrebno le za prispevke v naravi):

- vpis celotnega zneska ustanovitvenega kapitala in vplačilo polovice nominalne vrednosti delnic,
- deponiranje vplačanega kapitala pri notarju, banki (fr. *Caisse des Depots et Consignations*) v roku 8 dni po vplačilu ter izdelava deklaracije o vplačilu,
- najmanj 3 dni pred podpisom ustanovitvenega akta je delničarjem potrebno predložiti spisek opravljenih dejanj v zvezi z ustanovitvijo in poročilo sodnega cenilca,
- registracija, pridobitev statistične kode S.I.R.E.N.E., objava v uradnem listu (fr. *Bulletin Officiel des Annonces Civiles et Commerciales*), prijava davčnim oblastem.

2.3.3 Poenostavljena delniška družba (fr. *société par actions simplifiée*, S.A.S.)

S.A.S. ali poenostavljena delniška družba je tako po svoji zasnovi najbližje S.A. (delniški družbi), vendar se je s svojo poenostavitvijo približala družbi z omejeno odgovornostjo (S.a.r.l. ali E.u.r.l.). Delniška družba, ki zaradi svoje »neprožnosti« ne zadovoljuje vseh potreb nekaterih investitorjev, ki se v današnjem dinamičnem okolju odločajo med

ustanovitvijo delniške družbe in družbe z omejeno odgovornostjo, je tako dobila alternativo, nekakšen »hibrid« med delniško družbo in družbo z omejeno odgovornostjo, ki delničarjem dopušča več svobode pri upravljanju družbe. Tako je na primer delovanje družbe opredeljeno s statutom, torej po volji njenih delničarjev, podobno kot v družbi z omejeno odgovornostjo, kar omogoča prilagoditev organizacije družbe specifičnim potrebam projekta mešanega podjetja in ne z zakonom kot v delniški družbi. Prav zaradi tega pa je poenostavljena delniška družba postala ena najpriljubljenejših oblik majhnih in srednjih podjetij ter finančnih holdingov (Sebire, 2008).

Poenostavljena delniška družba (S.A.S.) je bila v francosko zakonodajo uvedena leta 1994 in je bila na začetku omejena zgolj za namene mešanih podjetij. Ustanovile pa so jih lahko samo družbe z osnovnim kapitalom, večjim od 1,5 milijona frankov, kar znaša približno 228,673.53 evrov. Danes SAS opredeljujejo zakoni od L227-1 do L227-20 Code de commerce.

Pomembne novosti akta iz leta 1994 se gibljejo predvsem okoli treh osi, ki so omogočile prožna pravila delovanja S.A.S.:

1. Za ustanovitev S.A.S. sta bila potrebna dva družbenika, medtem ko je bilo takrat za ustanovitev S.A. potrebnih najmanj 7 delničarjev (sedaj samo eden za obe obliki družb). Delovanje podjetja določa statut, z namenom nadzora nad ravnovesjem in kohezijo kapitala, ki je značilna za vzpostavitev skupnega podjetja (klavzule o začasni neodtujljivosti delnic ali izgonu člana...).
 2. Organizacija upravljanja in zastopanja S.A.S.; S.A.S. je za zdaj edina struktura v Franciji, v kateri družbeniki svobodno oblikujejo določila upravljanja družbe (Code de commerce, člen L227-5). Imenovanje predsednika, ki je lahko fizična ali pravna oseba, je edina omejitev, ki jo nalaga zakon. Statut pa lahko svobodno določa upravljanje (direktorja, upravni odbor ...) , dodeli naloge med organe upravljanja ter določi pogoje za imenovanje in odpoklic organov upravljanja, prav tako tudi za razliko od S.A.:
- Člani uprave S.A.S. niso nujno tudi delničarji podjetja.
 - Ni omejitve števila mandatov.
 - Pooblastila predsednika uprave so neomejena.
 - Predsednik uprave je edini odgovoren za zastopanje družbe proti tretjim osebam (Code de commerce, člen L227-6).
3. Partnerstvo: Pravila, ki se nanašajo na odločitve delničarjev, so v celoti določena s statutom. Tako lahko statut recimo določa, katere odločitve so predmet odobritve delničarjev. Zakon pa določa le temeljne zadeve, ki morajo biti sprejete s soglasjem vseh delničarjev, to so: spremembe statuta, povečanje ali zmanjšanje kapitala družbe,

spajanje ali razdružitvev, imenovanje revizorja, distribucija dobička, odobritev letnih poročil (Wantz, Rivkine, 2004).

Leta 1999 so stopile v veljavo ključne spremembe zakona o S.A.S., ki so omogočile širšo dostopnost te oblike družbe. Zakon je povsem spremenil prvotni namen S.A.S., ki je bila namenjena le skupnemu partnerstvu družb s pogojem o minimalnem kapitalu družb ustanoviteljic 1,5 milijona frankov. S.A.S. sedaj lahko ustanovijo vse pravne in fizične osebe (Code de commerce, člen L227-1). Tako se ta oblika lahko uporablja kot skupno podjetje ali hčerinska družba.

Najmanjši ustanovitveni kapital ni določen z zakonom, tako da se lahko ustanovitelji družbe prosto odločijo o znesku ustanovitvenega kapitala in ga določijo v statutu (Code de commerce, člen L227-2).

Organizacija upravljanja S.A.S. je, kot že omenjeno, prepuščena statutu. Zakonodaja predpisuje le obvezno imenovanje predsednika S.A.S. Formiranje drugih organov upravljanja in njihove pristojnosti določijo delničarji. V nasprotju z navadno delniško družbo, pri kateri je kot predsednik lahko imenovana le fizična oseba, je lahko predsednik S.A.S. tudi podjetje. Edine določbe glede organov upravljanja S.A.S., ki so prevzete iz zakona o delniških družbah in veljajo za S.A.S., so določbe o kazenski in civilni odgovornosti. Če je predsednik S.A.S. podjetje, se kazenska in civilna odgovornost predsednika S.A.S. prenese na upravo podjetja (Sebire, 2008).

Način imenovanja predsednika in drugih organov upravljanja S.A.S., trajanje mandata, plačilo in način upravljanja so predmet dogovora med partnerji mešanega podjetja in kot taki vsebovani v statutu.

Od 1. januarja 2009 zakon L227-2 Code de commerce dovoljuje, da lahko poenostavljena delniška družba izpelje javne ponudbe vrednostnih papirjev v skladu z drugim in tretjim odstavkom denarnega in finančnega zakonika (*fr. code monétaire et financier*), pod pogojem, da znesek na vlagatelja, na ponudbo ali celotna ponudba presega vrednost 50.000 evrov, kot določa Francoska agencija za trg z vrednostnimi papirji, AMF (*fr. l'Autorité des marchés financiers*). Dodaja pa, da so S.A.S. izključene iz javne ponudbe vrednostnih papirjev na organiziranih trgih vrednostnih papirjev.

2.3.4 Primerjava med S.a.r.l., S.A.S. in S.A.

Tabela 2: Primerjava S.a.r.l., S.A.S. in S.A.

	S.A.R.L. (družba z omejeno odgovornostjo)	S.A. (delniška družba) z upravnim odborom	S.A.S. (poenostavljena delniška družba)
Glavne prednosti	Enostavna ustanovitev in vodenje.	Strukturirana za lažje spremljanje vodstva. Organizacija lastništva.	Vsaj 1 partner. Svoboda pri oblikovanju statuta, razmerja med delničarji in družbo, strukturo in prenosom kapitala.
Direktorji	Eden ali več direktorjev, ki ne smejo biti pravne osebe in ni treba, da so družbeniki.	Predsednik uprave in do 5 podpredsednikov. Uprava z 3. do 18. člani in revizor, določen s statutom.	Vsaj 1 predsednik, ki je lahko pravna ali fizična oseba.
Status direktorja	Direktor/manjšinski družbenik ima lahko tudi pogodbo o zaposlitvi, če opravlja dela, ločena od vodenja podjetja.	Predsednik ima lahko tudi pogodbo o zaposlitvi, če opravlja dela, ločena od vodenja podjetja.	Enako kot pri SA, če opravlja sočasno položaj predsednika in zaposlenega.
Imenovanje in razrešitev direktorja	Sklep partnerjev, ki predstavljajo več kot polovico kapitala družbe. Odškodnina za razrešitev brez upravičenega razloga.	Odločitev uprave.	Opredeljeno s statutom.
Najnižji kapital	Ni omejitve, v kolikor ima podjetje dovolj kapitala za financiranje dolgoročnih potreb.	37.000 EUR. Javne ponudbe so dovoljene, če je delež kapitala večji od 225.000 EUR. Polovica kapitala mora biti vplačana ob ustanovitvi in mora ostati vsaj 5 let.	Ni omejitve, v kolikor ima podjetje dovolj kapitala za financiranje dolgoročnih potreb. Znesek je opredeljen v statutu. Polovica kapitala mora biti vplačana ob ustanovitvi in mora ostati vsaj 5 let.
Prispevki	Prispevek v industriji je dovoljen. Partner ponuja družbi svoj čas, delo in znanje, kar ne prispeva k oblikovanju kapitala, ampak ima pravico do deleža v družbi.	Prispevki v industriji niso dovoljeni.	Prispevki v industriji niso dovoljeni.
Družbeniki/delnicarji	2-100 fizičnih ali pravnih oseb. Najmanj 1 sestanek na leto: letno odobritev računovodskih izkazov, pregled pogodb z navadno večino na redni skupščini.	Vsaj 7 (z vsaj enim posameznikom). Vsaj 1 sestanek na leto: letne odobritve računovodskih izkazov in običajnih odločitev, ki se sprejemajo z navadno večino na redni skupščini. Spremembe statuta se sprejemajo z 2/3 večino na izredni skupščini.	Vsaj ena fizična ali pravna oseba. Samo nekatere odločitve so sprejete na redni skupščini: potrditev računovodskih izkazov, združitve, spremembe kapitala, likvidacija.

se nadaljuje

nadaljevanje

	S.A.R.L. (družba z omejeno odgovornostjo)	S.A. (delniška družba) z upravnim odborom	S.A.S. (poenostavljena delniška družba)
Sklepčnost sej	25 % glasovalnih pravic na prvi poziv in 20 % na drugi poziv o izredni skupščini delničarjev.	Za izredno skupščino delničarjev 25 % glasovalnih pravic na prvi poziv in 20 % na drugi poziv. Za redno skupščino delničarjev 20 % glasovalnih pravic.	Kot določeno v statutu. Ni potrebe po letnih sejah delničarjev.
Blokirajoča manjšina	Na izredni skupščini 33 % + 1 glas za spremembe statuta. Na redni seji: 50 % + 1 glas.	1/3 glasov na izredni skupščini. 50 % glasov na redni skupščini.	Kot določeno v statutu.
Odgovornost družbenikov/ delničarjev	Omejena na prispevke, razen v civilnih in kazenskih ovadbah.	Omejena na vložek.	Omejena na vložek.
Revizorji	Revizor je potreben, če podjetje preseže dva od treh pragov: čisti prihodki od prodaje > 3,1 milijonov EUR, bilančna vsota > 1,55 milijonov EUR, več kot 50 zaposlenih.	Revizor, določen z zakonom.	Revizor, določen z zakonom, za podjetja, katerih lastnik je drugo podjetje. V nasprotnem primeru, če družba preseže dva od treh pragov: čisti prihodki od prodaje > 2 milijona EUR, bilančna vsota > 1 milijon EUR, več kot 20 zaposlenih.

Vir: Doing business in France, str. 16.

2.4 SPLOŠNE ZAKONSKE DOLOČBE

Splošna pravila o računovodstvu: trgovinski in pravni predpisi obvezujejo gospodarske družbe, da vodijo kronološko evidenco vseh premikov, ki vplivajo na sredstva in obveznosti podjetja, vsakih 12 mesecev morajo izvesti revizijo fizičnega inventarja, na koncu vsakega obračunskega leta pa izdelati računovodske izkaze. Ti računovodski izkazi so bilanca stanja, izkaz poslovnega izida in priloga, ki dopolnjuje in pojasnjuje podatke, predstavljene v bilanci stanja in izkazu poslovnega izida (Code de commerce, člena L123-12 in L123-13).

Prav tako morajo vzpostaviti dokument, ki vsebuje opis računovodskih postopkov ter metod za njihovo družbo (Code de commerce, člen L123-15).

Poslovne knjige, bilance stanja, izkazi poslovnega izida ter letna in poslovna poročila so napisani v francoščini in jih je potrebno hraniti najmanj 10 let (Code de commerce, člen L123-22).

2.5 ZAPOSLOVANJE V FRANCII

Razmerja med delodajalci in delojemalci v Franciji določa zakon o delovnih razmerjih (fr. *Code du travail*).

Po francoskem pravu obstajajo različne vrste pogodbe o zaposlitvi:

- pogodba za nedoločen čas (fr. *contrat à durée indéterminée* – CDI),
- pogodba za določen čas (fr. *contrat à durée déterminée* – CDD),
- pogodba o začasni zaposlitvi, pogodba s krajšim delovnim časom, študentsko delo in pripravništvo (Code du travail, člen L1111-2).

2.5.1 Delo za nedoločen čas

Pogodba o zaposlitvi se sklene v pisni obliki, vendar ni zahteve po točno določeni obliki. Delodajalec mora obvestiti delavca o bistvenih elementih o delovnem razmerju. Vsak delavec lahko tudi zahteva prevedeno pisno pogodbo v svojem maternem jeziku. (Code du travail, člani L1221-1 do L1221-4)

Bistveni elementi, ki sestavljajo pogodbo o zaposlitvi, so:

- identiteta obeh strani,
- opis delovnega mesta, lahko tudi sklicevanje na kolektivno pogodbo,
- poskusno obdobje,
- urna postavka ali celoletno plačilo,
- čas trajanja zaposlitve.

Pogodba pa lahko vsebuje tudi klavzule o kazenski odgovornosti, kraj opravljanja dela oz. klavzulo o mobilnosti, če delo zahteva potovanja, klavzulo o usposabljanju.

Poskusno obdobje mora biti določeno s pogodbo in lahko traja največ od dveh do štirih mesecev in je odvisno od vrste delovnega mesta, kot je določeno s členom L1221-19 zakona o delovnih razmerjih. V primeru, če poskusno obdobje ni določeno v pogodbi o zaposlitvi, zakon predvideva, da poskusnega obdobja ni.

Plača mora biti enaka vsaj minimalni plači (fr. *Salaires minimum de croissance SMIC*), ki je s prvim januarjem 2010 znašala 8,86 evra bruto na uro ali približno 1.343,80 evrov mesečno, ob predpostavki, da delavec opravi v povprečju 151,67 ur mesečno (Vos droits service public, 2010). V pogodbi so lahko tudi dodatne ugodnosti in določila o udeležbi delavca pri dobičku.

2.5.2 Delo za določen čas

Pogodba za določen čas se v Franciji uporablja v izjemnih primerih, in sicer pri:

- zamenjavi odsotnega redno zaposlenega delavca zaradi bolezni, nesreče, porodniškega dopusta ...,
 - začasnem povečanju obsega dela,
 - zaposlovanju za delovna mesta sezonske narave,
 - vladnih programih v okviru politike povečanja zaposlovanja,
- medtem ko se pogodba za nedoločen čas smatra kot običajna oblika delovnega razmerja (Code du travail, člen L1242-2).

V pogodbi mora biti naveden čas trajanja zaposlitve, plača pa mora ustrezati plačam redno zaposlenih delavcev na enakih delovnih mestih.

Pogodba za določen čas mora biti sklenjena v pisni obliki in mora biti posredovana zaposlenemu v roku 48-ih ur od začetka opravljanja dela. Lahko se sklene za obdobje do 18 mesecev, v izjemnih primerih pa tudi do 36 mesecev. Pogodba pa se lahko tudi podaljša za dodatnih 9 mesecev, ko delavec čaka na stalno zaposlitev, za 24 mesecev, kadar pogodbeni delavec opravlja delo v tujini ali pa se pričakuje, da se bo opravljanje delovno mesto zaprlo (Code du travail, člen L1242-8).

2.5.3 Odpuščanje delavcev

Pogodbo o zaposlitvi se lahko prekine na pobudo zaposlenega (odstop) ali na pobudo delodajalca (odpustitev), zakon, sprejet 25. junija 2008, o posodobitvi trga dela pa uvaja nov način prenehanja pogodbe o zaposlitvi: dogovorjena odpoved (fr. *rupture conventionnelle*). Z izjemo poskusnega obdobja, mora delodajalec zagotoviti utemeljene razloge za odpustitev, ki morajo biti v skladu z zakonsko predpisanimi postopki (Code du travail, člen L1231-1). Ti postopki se razlikujejo glede na razlog za prenehanje, število zaposlenih, ki jih namerava podjetje odpustiti, in celotno število zaposlenih.

Podjetja lahko odpuščajo na individualni ali kolektivni ravni. Preden je posameznik odpuščen, ga je potrebno povabiti na predhodni pogovor (Code du travail, člen L1232-2), v primeru kolektivnih odpuščanj pa se mora vodja podjetja posvetovati z delavskim svetom o poteku kolektivnih odpuščanj (Code du travail, člen L1233-21). Posamezna odpuščanja in odpuščanja dveh do devetih zaposlenih lahko začnejo veljati šele dva delovna dneva po opravljenem razgovoru z zaposlenim (Code du travail, člen L1232-6). Kadar se podjetje s 50 ali več zaposlenimi odloči, da bo odpustilo 10 ali več zaposlenih, mora v 30-dnevnem roku pripraviti t. i. načrt za ohranjanje delovnih mest (fr. *plan de sauvegarde de l'emploi* ali

PSE) (Code du travail, člen L1233-22). Ta načrt mora pojasniti vse ukrepe za omejitve izgube delovnih mest, na primer reorganizacijo dela, delitev delovnih mest med več zaposlenih, prerazporeditev zaposlenih znotraj in zunaj podjetja itd. Načrt mora določiti tudi odpravnine za odpuščene delavce, nato pa mora podjetje ta načrt predložiti predstavnikom delavcev in državnim oblastem (Code du travail, člena L1233-61 in L1233-62). Rok za obveščanje delavcev o prenehanju delovnih razmerij variira glede na število zadevnih delavcev. Za odpuščanja do 100 delavcev mora podjetje dati vsaj 30-dnevni rok, po tem ko so bili predstavniki delavcev in oblasti obveščeni o prej omenjenem načrtu. Čakalna doba za odpuščanja od 100 do 249 zaposlenih je 45 dni in za 250 ali več zaposlenih 60 dni (Code du travail, člen L1233-39).

Odpravnina za prekinitev delovnih razmerij, ki izhajajo iz gospodarskih razlogov, je najmanj ena petina mesečne plače zaposlenega (vključno z dodatki), za vsako leto dela. Odpravnina je obravnavana ugodneje z vidika obdavčitve dohodka in sistema socialne varnosti, prav tako pa je v celoti izvzeta iz prispevkov za socialno varnost in davka na dohodek, če je pogodba o zaposlitvi prekinjena kot del načrta za ohranjanje delovnih mest (Code du travail, člen R1234-2).

Uslužbenca se lahko odpusti tudi na podlagi kršitev s strani zaposlenega ali ravnanja, ki dejansko ni kršitev, vendar kljub temu znatno škoduje interesom družbe (Code du travail, člen L1231-1). Pogosto je izdano opozorilo pred začetkom postopka razrešitve. Zaposlenemu je potrebno dati priložnost za pojasnila na predhodnem razgovoru, preden prekinitev pogodbe postane veljavna. Delodajalec mora določiti odpovedni rok v skladu z zakonodajo ali s kolektivno pogodbo (Code du travail, člen L1231-3). Načeloma je odpovedni rok dva meseca za zaposlene z več kot dvema letoma delovne dobe. Zaposleni niso upravičeni do odpravnine v primerih, če gre za hujšo kršitev (Code du travail, člen L1234-1).

2.5.4 Upokojitev

Načeloma zaposleni ne smejo biti prisiljeni v upokojitev, preden dopolnijo 70 let. Delavec, ki plačuje prispevke v pokojninski sistem najmanj 40 let ali 160 četrtletij, se lahko upokoji pri 60-ih, v primeru, da je zbral dovolj prispevkov (Code de la sécurité sociale, člen R351-2). Ta zahteva se bo do leta 2012 postopoma povečala na 41 let.

2.5.5 35-urni delovni teden

Delovni teden je bil v Franciji zmanjšan z 39 na 35 ur v začetku leta 2000, s primarnim namenom zmanjšanja brezposelnosti in se imenuje RTT (fr. *La réduction du temps de travail*). Ta ne določa minimalnega delovnega časa, saj obstaja možnost opravljanja dela s

skrajšanim delovnim časom, niti ni 35 ur največje število ur, ki jih delavec lahko opravi, saj je število ur mogoče povečati z nadurami. Kot posledica zmanjšanja delovnega časa – RTT z 39 na 35 ur – lahko podjetja oblikujejo delovni teden na različne načine. Če zaposleni opravlja več kot 35 ur na teden, mu pripada tako imenovani RTT v obliki dodatnih plačanih dni dopusta. Tako na primer, če delavec opravi 37 ur na teden, mu pripada dodatnih 12 dni dopusta na letni ravni, in v primeru, če opravlja 39 ur, dobi dodatnih 24 dni. Število nadur na letni ravni je lahko omejeno na ravni podjetja s kolektivno pogodbo, v primeru, ko to ni urejeno, pa reforma iz leta 2008 določa maksimalno kvoto 220 nadur letno na zaposlenega (Code du travail, člen L3121-11).

Nadure so lahko plačne tudi v obliki denarnega nadomestila, in sicer je prvih 8 nadur plačanih 25 odstotkov več kot redna delovna ura, vse nadaljnje ure pa so plačane 50 odstotkov več od redne delovne ure (Code du travail, člen L3121-22).

Število delovnih ur je omejeno na 10 ur na dan in 48 ur na teden in povprečno največ 44 ur tedensko v dvanajstih zaporednih tednih (Code du travail, člen L3121-34, člen L3121-35, člen L3121-36).

Določila o 35-urnem delovnem tednu ne veljajo za vodstvene kadre, za katere prav tako ne veljajo predpisi o nočnem delu, dnevnem in tedenskem počitku in letnem dopustu. Iz tega razloga lahko vodilni prosto organizirajo svoje delo, vendar pa so lahko predmet pogodbenih določil, ki temeljijo na osnovi števila opravljenih ur ali dni, ki morajo biti določeni v pisni obliki (Code du travail, člen L3121-42).

2.5.6 Letni dopust

Vsi delavci, ki so delali najmanj 1 mesec v obdobju od 1. junija prejšnjega leta do 31. maja tekočega leta, imajo pravico do plačanega dopusta.

Delavec ima pravico do dveh in pol delovnih dni dopusta za vsak mesec dela, ki skupno ne sme presegati 30 dni (Code du travail, člen L3141-3).

Načeloma se le obdobje, v katerem delavec dejansko dela, upošteva pri določanju pravice do plačanega dopusta, medtem ko se obdobje odsotnosti z dela ne šteje. Vendar pa se nekatera obdobja štejejo kot veljavna delovna doba, kot so letni dopust iz prejšnjega leta, porodniški dopust, dopust zaradi usposabljanja ali čas odsotnosti zaradi bolezni, če kolektivna pogodba to pokriva (Code du travail, člen L3141-5).

2.5.7 Druge vrste dopusta

Bolniški dopust: da lahko delavec koristi bolniški dopust in dobi dnevno nadomestilo za odsotnost z dela, mora imeti plačanih za 200 ur prispevkov v 3 mesecih pred prenehanjem dela.

Porodniški dopust: 16 tednov na otroka (6 tednov pred in 10 tednov po porodu).

Očetovski dopust: 11 zaporednih koledarskih dni v primeru rojstva enega otroka in 18 dni v primeru rojstva več otrok, od dneva rojstva otroka. Ta dopust se ne more razdeliti na več obdobj, lahko pa se uporabi skupaj s tremi dnevi dopusta, ki so zagotovljeni ob rojstvu otroka.

Starševski dopust za vzgojo otrok: po porodniškem dopustu lahko vsak od staršev, ki je delavec, zahteva to obliko dopusta in lahko traja največ 3 leta.

Dopust zaradi usposabljanja: ne more biti daljši od enega leta. Delno vzdrževanje plače je zagotovljeno.

Izpolnjevanje pogojev za nekatere od omenjenih vrst dopusta ne sme biti pogojeno z delovno dobo v podjetju ali minimalnimi prispevki, plačanimi javnemu sistemu socialne varnosti (Living and working conditions, France – EURES, 2010).

2.5.8 Prazniki in dela prosti dnevi

Francija ima 11 praznikov oziroma dela prostih dni na leto. V letu 2010 si prazniki sledijo v naslednjem vrstnem redu:

- 1. januar – novo leto (*fr. Jour de l'An*)
- 5. april – velikonočni ponedeljek (variira vsako leto) (*fr. Lundi de Pâques*)
- 1. maj – praznik dela (*fr. Fête du Travail*)
- 8. maj – dan zmage leta 1945 (*fr. Victoire 1945*)
- 13. maj – vnebohod (variira vsako leto) (*fr. Ascension*)
- 24. maj – binkošti (variira vsako leto) (*fr. Lundi de Pentecôte*)
- 14. julij – dan Bastille (*fr. Bastille*)
- 15. avgust – Marijino vnebovzetje (*fr. Assomption*)
- 1. november – dan vseh svetnih (*fr. Toussaint*)
- 11. november – dan spomina na konec 1. svetovne vojne (*fr. Armistice 1918*)
- 25. december – božič (*fr. Noël*) (Code du travail, člen L222-1)

2.5.9 Delovne navade

Tipičen delovni dan v Franciji, še posebej v Parizu, se začne med 9. in 9.30 zjutraj. Francozi imajo v navadi, da pozdravijo tako rekoč vsakega sodelavca, kar se šteje za osnove lepega vedenja, prav tako se vikajo (*fr. Vous*), kadar komunicirajo med sabo.

Ob približno 13. uri je čas za uro dolg odmor za kosilo, ki je za Francoze nujno potreben in je tudi trenutek sprostitve in ne le prigrizek. Sestanki se lahko zavlečejo, tudi dnevnega reda se vedno ne upošteva, prav tako je moč slišati mnoga nepričakovana vprašanja, ki povzročijo dolge diskusije. Francoski delavci navadno delovno mesto zapustijo pozno, pogosto po 19. uri, in imajo pogodbe o delu, ki določajo standardni delovni čas od 9. do 18. ure. V Franciji se to ne šteje kot pomanjkanje samoorganizacije, temveč kot dokaz predanosti delu in družbi (vir: *Customs and habits – Work in France, 2010*).

2.6 IZBIRA POSLOVNIH PROSTOROV

Pri izbiri poslovnih prostorov imajo investitorji več možnosti, odločiti se morajo le, ali iščejo dolgoročnejšo rešitev ali bolj kratkoročno. Prav tako so nekatere med njimi cenejše, druge dražje.

2.6.1 Uporaba direktorjevega osebnega naslova za naslov družbe

Družbam je dovoljeno uporabljati osebno prebivališče zakonitega zastopnika ali direktorja za sedež opravljanja svoje dejavnosti za nedoločen čas. Če je stanovanje najeto, je potrebno pridobiti pisno soglasje najemodajalca.

V mestih, ki imajo več kot 10.000 prebivalcev, in v pariški regiji je uporaba direktorjevega prebivališča za sedež družbe omejena s tremi pogoji:

- prostori morajo biti direktorjevo stalno prebivališče,
- posli so lahko izvedeni samo s strani direktorja,
- strank ali blaga se ne sme sprejemati na naslovu stalnega prebivališča.

Če zakonodajna ali pogodbeno določila izključujejo uporabo osebnega prebivališča direktorja kot registriranega sedeža družbe, je še vedno mogoče uporabljati naslov za upravne namene za obdobje do petih let. V tem primeru je prepovedano izvajati vse poslovne dejavnosti na kraju samem (*Doing business in France, 2009, str. 21*).

2.6.2 Uporaba poslovnega centra

Poslovni center se lahko uporablja kot začasen sedež družbe. Poslovni centri so specializirana storitvena podjetja, ki zagotavljajo naslove za druga podjetja in oddajajo prostore za izvedbo rednih sestankov odbora. Ti centri ponujajo tudi druge storitve, kot so sprejemanje telefonskih klicev in tajniške storitve. Pogodba mora biti podpisana med družbo, ki uporablja ta naslov za svoj sedež, in lastnikom ali najemnikom prostorov (Doing business in France, 2009, str. 22).

2.6.3 Začasni proizvodni obrat

Podjetja lahko uporabljajo začasno proizvodno opremo in stroje za usposabljanje novih delavcev in celo za zagon poslovanja oz. medtem ko so njihove nove tovarne še v gradnji. Mnoge lokalne oblasti ponujajo tovrstne zmogljivosti za podjetja, ki želijo vzpostaviti proizvodnjo na njihovem območju. Najemne pogodbe trajajo do 23 mesecev, v nekaterih primerih pa imajo tudi nakupno opcijo (Doing business in France, 2009, str. 22).

2.6.4 Poslovni inkubatorji

Poslovni inkubatorji nudijo prostore (pisarne, delavnice, laboratorije in skupne prostore) za novoustanovljena podjetja in jim omogočajo, da delijo stroške faksov, administrativne storitve, fotokopirne stroje, centrale, usposabljanje in dostop do zbirk podatkov. Podjetniški inkubatorji tudi svetujejo novim podjetjem na področju razvoja podjetij (Doing business in France, 2009, str. 22).

2.6.5 Poslovni najem

Poslovni najem je najpogostejša izbira proizvodnih in trgovskih podjetij. Urejajo ga strogi predpisi, ki ščitijo pravice najemnika. Zakonski rok je devet let, vendar pa lahko najemnik odpove najem na koncu tretjega ali šestega leta. Najemnik je pravno zaščiten pred nepodaljšanjem ali izselitvijo tako, da mora najemodajalec plačati nadomestilo, sorazmerno z deložacijo. Povečanja najemnine so omejena. Najemnino določa komercialni namen prostorov, vendar pa se lahko stranki v pogodbi dogovorita o spremembi najemne pogodbe in spremembi prvotnega namena ali dodata druge dejavnosti. Pravico do podaljšanja najemne pogodbe imajo vse družbe, za katere velja francoska zakonodaja.

Ta pravica pa ne velja za podružnice tujih družb zunaj EU, če nimajo tega določenega v klavzuli o recipročnosti v mednarodnem sporazumu (Doing business in France, 2009, str. 22).

2.6.6 Finančni najem

Mnoga podjetja pridobijo poslovne stavbe s podpisom finančnega najema. Takšni najemi običajno trajajo od 9 do 15 let, ob izteku pa se lastninska pravica na nepremičnini prenese na najemnika. Lokalne oblasti lahko podjetjem pomagajo pridobiti finančni najem z organiziranjem sestankov s finančnimi organizacijami. Vladne vzpodbude pa lahko omogočijo pomoč v obliki popustov za plačila finančnega najema, pod določenimi pogoji (Doing business in France, 2009, str. 23).

2.6.7 Gradnja poslovnih objektov in tovarn

Tuji investitorji lahko v Franciji zgradijo poslovne objekte in tovarne. Lokalni zemljevidi kažejo, kje je gradnja dovoljena, medtem ko so župani pristojni za odobritev gradnje z izdajo gradbenih dovoljenj.

Občine ponujajo lastnikom zemljišč in investitorjem, upravičenim do gradnje objekta, storitve »na enem mestu«, kadar urejajo dokumentacijo za pridobitev gradbenega dovoljenja (Doing business in France, 2009, str. 23).

2.7 UDELEŽBA DELAVCEV PRI DOBIČKU

Poleg plače imajo zaposleni možnost do soudeležbe pri dobičku ter deležu lastništva, kar je določeno z zakonom Code du travail, s členi L.3321-1 do L.3326-2. Podjetjem je na voljo več programov, ki jim nudijo številne možnosti za vzpostavitev sistema nadomestil in ugodnosti, ki jih lahko prilagodijo svojim potrebam, vključno z dodatnimi prispevki za pokojnine, delniškimi opcijami, varčevanjem zaposlenih v obliki programov o zakupu delnic itd. Udeležba zaposlenih pri dobičku je obvezna v podjetjih z več kot 50 zaposlenimi (Code de commerce, člen L.3322-2). Postopki za izvajanje te sheme so opredeljeni v sporazumu med delodajalcem in predstavniki zaposlenih. Zneski, ki so dodeljeni zaposlenim po tej shemi, so dostopni zaposlenim takoj, in ne po petih letih, kot je bilo določeno s prejšnjim zakonom.

Z davčnega vidika se znesek dobička, ki je bil dodeljen zaposlenim, odšteje od obdavčljivega dohodka podjetja, medtem ko zaposlenim ni potrebno plačati prispevkov za socialno varnost za dobljeni znesek, prav tako pa ta dohodek ni obdavčen (Code de commerce, člena L.3325-1 in L.3325-2).

2.8 DAVKI

Davčni sistem v Franciji je urejen v skladu z določili in standardi Evropske unije. Ne glede na to, če so podjetja hčerinska podjetja ali podružnice tujih podjetij, so ta obvezana plačati

davek na dohodke, ustvarjene v Franciji, prav tako pa tudi davek na plače zaposlenih v Franciji.

2.8.1 Davek na dobiček podjetja

Enotna davčna stopnja davka na dobiček znaša 33,33 odstotkov. Ob tem pa obstaja tudi znižana davčna stopnja, ki velja za mala podjetja, med katera se uvrščajo podjetja, katerih vsaj 75-odstotni lastnik je posameznik ali podjetje, pri tem pa prihodki od prodaje ne presegajo 7.630.000 evrov, in znaša 15 odstotkov na prvih 13.120 evrov, preostali dohodek pa se obdavči po standardni davčni stopnji, 33,33 odstotkov (Code général des impôts, člen 219).

2.8.2 Prenos izgub

Izgube se lahko prenašajo v naslednja leta za nedoločeno obdobje (Code général des impôts, člen 209), obstaja pa tudi možnost, da se izguba tekočega leta odšteje od dobičkov prejšnjih treh let (Code général des impôts, člen 220). Tako mora v primeru, ko želi podjetje izgubo iz tekočega leta poračunati z dobički iz prejšnjih, v obliki terjatev dobiti povrnjeno vsoto od davčnega urada. Davčni urad povrne zahtevek po petih letih v primeru, da podjetje ne odšteje davka od svojih prihodnjih dobičkov (Code général des impôts, člen 220).

Primer izračuna (Doing business in France, 2009, str. 56):

2006: dobiček = + 50.000 EUR

2007: dobiček = + 10.000 EUR

2008: dobiček = + 30.000 EUR

2009: izguba = – 70.000 EUR

50.000 evrov izgube iz leta 2009 se odšteje od dobička leta 2006, 10.000 evrov se odšteje od dobička iz leta 2007 in 10.000 evrov se odšteje od dobička iz leta 2008. Zahtevek za povrnitev davka se izračuna na naslednji način:

$70.000 \text{ EUR} \times 33,33 \% = 23.331 \text{ EUR}$

Če bo podjetje v letu 2010 ustvarilo 100.000 evrov dobička, bo francoskim davčnim organom dolgovalo 33.333 evrov davka na dobiček, vendar lahko od tega odbije izgubo iz leta 2009. V primeru, če bo podjetje še naprej izkazovalo izgubo v letih 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, lahko leta 2015 zaprosi za povračilo 23.331 evrov na podlagi izgube iz leta 2009.

2.8.3 Davek na dividende

Standardna davčna stopnja na dividende, ki jih francosko podjetje izplača delničarjem, je obdavčena po 25-odstotni stopnji, razen v primerih, ko obstajajo sporazumi o preprečevanju dvojnega obdavčevanja (Code général des impôts, člen 187).

2.8.4 Davek na osebne prejemke

Ves prihodek od plač je, potem ko so bili plačani socialno zavarovanje in drugi obvezni prispevki, obdavčljiv. Dohodek je obdavčen po progresivni davčni stopnji, kot je prikazano v spodnji tabeli.

Tabela 3: Obdavčitev dohodka v Franciji

Davek na dohodek za leto 2009 (plačljiv leta 2010)	%
Do 5.875 EUR	0
Od 5.875 EUR do 11.720 EUR	5,5
Od 11.720 EUR do 26.030 EUR	14
Od 26.030 EUR do 69.783 EUR	30
Nad 69.783 EUR	40

Vir: Code général des impôts, člen 197.

Davek od dohodka se izračuna na podlagi skupnega dohodka gospodinjstva, ki vključuje prihodke zakoncev in vzdrževanih otrok. Davčna stopnja je sorazmerna z velikostjo gospodinjstva, z uporabo posebnega mehanizma, ki temelji na predpostavki: več ljudi v gospodinjstvu, nižja davčna stopnja (Code général des impôts, člen 194).

Kot davčna olajšava se lahko uveljavijo nekateri stroški, kamor sodijo stroški varstva otrok, stroški za pomoč na domu, šolnine ali obresti na stanovanjska posojila za glavno bivališče. Od oktobra 2007 je nadurno delo, opravljeno z določili obveznega 35-urnega delovnega tedna, oproščeno davka od dohodka (Code général des impôts, člen 81).

2.8.5 Davek na dodano vrednost (fr. *La taxe sur la valeur ajoutée*, TVA)

Osnovna davčna stopnja davka na dodano vrednost, TVA, v Franciji za prodajo blaga in storitev znaša 19,6 odstotkov (Code général des impôts, člen 278), obstajajo pa tudi znižane davčne stopnje. TVA po stopnji 5,5 odstotkov se obračuna na hrano in določene kmetijske proizvode, knjige, hotelske storitve, javni promet, časopise in revije ter nekatere dejavnosti za prosti čas, medtem ko so zdravila obdavčena ali po stopnji 5,5 odstotkov ali 2,1 odstotka (Code général des impôts, od člena 278-2 do člena 279).

3 PRIMERJAVA MED SLOVENIJO IN FRANCIJO

Prav tako kot v Sloveniji, tudi zakonodaja v Franciji ne razlikuje med domačimi in tujimi investitorji. Dejstvo je, da sta obe državi članici Evropske unije in zaradi tega je tudi zakonodaja s področja ustanavljanja in poslovanja gospodarskih družb, prav tako pa tudi na področju trga delovne sile usklajena z direktivami Evropske unije.

Glavne razlike, ki sem jih opazil med pripravo diplomskega dela, so predvsem vezane na število različnih oblik družb, ki jih je mogoče ustanoviti v Franciji, v primerjavi s Slovenijo, kar pa privede do večje fleksibilnosti gospodarskega sektorja in morda tudi vpliva na večjo privlačnost trga za tuje in domače investitorje. Geografska velikost in lega Francije omogoča številne možnosti izbire kraja ustanovitve podjetja. Prav tako je velikost trga že sama po sebi prednost, saj s svojimi proizvodi ali storitvami ciljamo na večje število kupcev in poslovnih partnerjev. Za primerjavo, Francija ima več kot 30-krat več prebivalcev kot Slovenija. S svojo lego v osrednjem delu zahodne Evrope, Francija omogoča tudi nadaljnjo širitev dejavnosti v sosednje države, kot so Nemčija, Velika Britanija, Španija, Italija in Belgija. Medtem ko lega ob Sredozemskem morju in Atlantskem oceanu omogoča tudi izvozne možnosti.

Kot visoko razvita zahodnoevropska država, Francija omogoča potencialnim vlagateljem visoko razvito infrastrukturo, dobro razvite transportne povezave, kot so cestne povezave, železniški transport, pa tudi prej omenjene morske povezave, ravno tako pa tudi dobro razvito telekomunikacijsko omrežje. Vsi ti dejavniki igrajo ključno vlogo pri poslovanju podjetja in povečujejo privlačnost države za tuje investitorje.

Med samimi oblikami podjetij, družbe z omejeno odgovornostjo in delniške družbe, ni bilo opaziti večjih razlik tako v postopkih za ustanovitev podjetja, kot v sami strukturi in organizaciji poslovanja družbe. Ena izmed opaznejših razlik je bil potreben kapital za ustanovitev družb. Tako za delniško družbo v Sloveniji potrebujemo najmanj 7.500 evrov osnovnega kapitala, medtem ko v Franciji najnižja vrednost osnovnega kapitala ni predpisana in mora znašati vsaj simboličen 1 evro. Medtem ko se lahko osnovni kapital smatra kot garancija potencialnim upnikom in znižanje osnovnega kapitala na 1 evro tega ne zagotavlja, pa ta predpis naredi družbo z omejeno odgovornostjo privlačnejšo in dostopnejšo dejavnostim, ki ne potrebujejo visokih kapitalskih vložkov. Zagovorniki zakona o zmanjšanju najmanjšega osnovnega kapitala na 1 evro ponujajo, kot enega od protiargumentov trditvi, da osnovni kapital predstavlja zagotovilo upnikom o povrnitvi dolgov, da osnovni kapital, kadar je vplačan v denarju, postane prosto razpoložljiv ob ustanovitvi podjetja in se lahko prav tako porabi. V primeru ustanovitve delniške družbe je v Sloveniji potreben najmanjši kapital 25.000 evrov, v Franciji pa najnižji ustanovitveni

kapital znaša 37.000 evrov ali 225.000 evrov, kadar se ob ustanovitvi družbe delnice izdajo z javnim pozivom.

Glede upravljanja družb je za družbo z omejeno odgovornostjo v Sloveniji in Franciji značilno, da lahko ima enega ali več direktorjev, ki jih izberejo predstavniki večine kapitala ali so določeni s statutom, v obeh državah pa tudi ni nujno, da je direktor tudi lastnik družbe. V primeru delniške družbe je v obeh državah z zakonom dovoljena izbira med dvema oblikama organov upravljanja družbe, in sicer enotirni sistem upravljanja z upravnim odborom, ki se v Franciji imenuje *conseil d'administration*. Upravni odbor je izbran na skupščini delničarjev in je pooblaščen za vodenje družbe. Druga možnost pa je dvotirni sistem upravljanja družbe z upravo, ki se v Franciji imenuje *directoire*, in nadzornim svetom, v Franciji *conseil de surveillance*. Za to obliko vodenja je značilno, da delničarji na skupščini izvolijo nadzorni svet, ta pa ima pristojnost izbire in nadzora uprave družbe.

V diplomski nalogi sem predstavil tudi obliko družbe, ki jo lahko najdemo v Franciji, za njo pa v Sloveniji nimamo primerljive oblike družbe, to je S.A.S. – *société par actions simplifiée*, kar bi lahko prevedli; poenostavljena delniška družba. Medtem ko je bila poenostavljena delniška družba prvotno namenjena kot oblika družbe, ki jo lahko ustanovita dve družbi z namenom skupnega partnerstva, pa je sedaj ta dostopna vsem pravnim in fizičnim osebam. Glavne značilnosti poenostavljene delniške družbe so, da za razliko od delniške družbe, minimalni osnovni kapital ni predpisan in je določen v statutu, tako kot pri družbi z omejeno odgovornostjo, tudi izbor upravljanja družbe je prosto prepuščen delničarjem, kar naredi poenostavljeno delniško družbo fleksibilnejšo v primerjavi z navadno delniško družbo. Za poenostavljene delniške družbe pa je sedaj prav tako tudi dovoljeno zbiranje kapitala z javno ponudbo vrednostnih papirjev, ki pa mora biti v skladu z določili Francoske agencije za trg z vrednostnimi papirji, AMF. Da je poenostavljena delniška družba med privlačnejšimi oblikami družb za investitorje, ki se odločajo za ustanovitev družbe v Franciji, priča tudi podatek iz točke 4.1 pričujoče diplomske naloge, kjer so navedeni najpomembnejši slovenski vlagatelji v Franciji. Po podatkih Slovenskega veleposlaništva v Parizu se je kar pet od dvanajstih podjetij odločilo za ustanovitev poenostavljene delniške družbe, S.A.S.

Z vidika davčne zakonodaje za podjetja je moč opaziti le manjše razlike, tako stopnja DDV v Sloveniji znaša 20 odstotkov, v Franciji pa 19,6 odstotkov. Davčna stopnja za obračun davka na dobiček je višja v Franciji, saj znaša 33 odstotkov, medtem ko Sloveniji znaša 25 odstotkov, vendar pa obstaja v Franciji znižana davčna stopnja davka na dobiček za mala podjetja, med katera se uvrščajo podjetja, katerih vsaj 75-odstotni lastnik je posameznik ali podjetje, pri tem pa prihodki od prodaje ne presegajo 7.630.000 evrov, v tem primeru davek na dobiček znaša 15 odstotkov na prvih 13.120 evrov, preostali dohodek pa se

obdavči po standardni davčni stopnji, 33,33 odstotkov. Iz tega lahko sklepamo, da je davčna zakonodaja v Franciji nekoliko bolj vzpodbudna za majhna podjetja, v primerjavi s Slovenijo, pri večjih podjetjih pa je ravno obratno.

Potencialne izgube se lahko v Sloveniji pokrivajo z zmanjšanjem davčnih osnov za izračun dobičkov v naslednjih petih letih, medtem ko imajo v Franciji fleksibilnejšo zakonodajo, ki dovoljuje, da se izgube lahko prenašajo v naslednja leta za nedoločeno obdobje, obstaja pa tudi možnost, da se izguba tekočega leta odšteje od dobičkov prejšnjih treh let, kot je predstavljeno v točki 4.7.2 pričujoče diplomske naloge.

Trajanje delovnega tedna je še ena izmed razlik, ki sem jih opazil pri pripravi diplomske naloge. Delovni teden je bil v Franciji leta 2000 z zakonom zmanjšan z 39 na 35 ur, z namenom zmanjšanja brezposelnosti in se imenuje RTT. Ta določa, da delavec ob normalnih pogojih opravi 35 delovnih ur na teden, v primerih, ko delavec opravlja večje število od določenih 35 ur, pa se te ure nadomestijo z ustreznim plačilom ali dodatnimi dnevi plačanega dopusta. V Sloveniji je delovni teden z zakonom omejen na 40 ur na teden.

SKLEP

Cilj diplomskega dela je prikazati, kakšni so pravila in postopki za ustanovitev in upravljanje podjetij v Franciji, poleg tega pa se seznaniti tudi z davčno ter delavsko zakonodajo. Na podlagi pregledane literature sem ugotovil, da se je pri ustanavljanju podjetja v Franciji, kot tuj investitor, najbolje odločiti med tremi oblikami družb, to so družba z omejeno odgovornostjo, delniška družba in poenostavljena delniška družba. To ugotovitev je potrdil tudi podatek o največjih slovenskih podjetjih, ki poslujejo v Franciji, saj jih je največ ustanovilo poenostavljeno delniško družbo, sledita pa ji delniška družba in družba z omejeno odgovornostjo. Pri pripravi diplomskega dela sem podrobneje pregledal francosko zakonodajo s področja ustanavljanja podjetij v Franciji, delavsko zakonodajo ter davčno zakonodajo, prav tako pa tudi literaturo in članke z omenjenih področij. Prav tako sem tudi pregledal primerljivo zakonodajo, članke ter literaturo s področja ustanavljanja podjetij v Sloveniji. Na podlagi tako pridobljenih podatkov, sem v zadnjem delu diplomske naloge primerjal, v čem sta si obe državi podobni in v čem se razlikujeta.

Vsak investitor, ki se odloči za ustanovitev podjetja v Franciji, se mora seznaniti tudi s kulturo države, z delovnimi navadami in okoljem te države, saj lahko le v tem primeru vzpostavi uspešno organizacijo. To mu bo kasneje dobro služilo tudi pri poslovanju v Franciji, saj bo najverjetneje zaposlil tudi tamkajšnje delavce, v stiku pa bo tudi z lokalnimi poslovnimi partnerji. Francijo sem izbral iz več razlogov, kot ena največjih

evropskih držav in gospodarskih velesil, je Francija oz. francoski trg vsekakor privlačen za mnoge tuje investitorje. Njena velikost in lega v zahodnem delu Evrope nam ponujata mnoge možnosti za nadaljnjo širitev poslovanja na njene sosednje trge.

V pričujoči diplomski nalogi sem prišel do ugotovitve, da se slovenska zakonodaja s področja podjetništva od francoske ne razlikuje veliko. Ravno zato nam dobro poznavanje slovenskih zakonov lahko služi kot opora pri ustanavljanju podjetij v Franciji, to pa nikakor ne pomeni, da se nam ni potrebno seznaniti tudi s francoskimi pravili. Razlog za podobnost med zakonodajama lahko iščemo v dejstvu, da obe državi kot članici Evropske unije sledita istim usmeritvam, ki jih določa Evropska skupnost, kar pa tudi poenostavlja poslovanje med državama in se odraža v povečani trgovini in naložbah.

Eno izmed glavnih spoznanj, do katerih sem prišel pri pisanju diplomske naloge, je, da francoska zakonodaja ponuja dodatno obliko družbe, kjer je odgovornost vlagateljev omejena na višino vložnega kapitala, to je t. i. poenostavljena delniška družba (fr. *societe par actions simplifée*), ki je med slovenskimi vlagatelji tudi najbolj uporabljena. Med razlogi za njeno uporabnost so njene značilnosti, saj je po svoji sestavi podobna obema družbama; družbi z omejeno odgovornostjo v smislu organizacije vodenja, saj je ta prosto prepuščena statutu, po drugi strani pa je tudi podobna delniški družbi, saj lahko kapital zbira z javno ponudbo vrednostnih papirjev.

Prav tako so določene razlike v smislu najnižjega vložka osnovnega kapitala, saj tako družba z omejeno odgovornostjo, kot poenostavljena delniška družba v Franciji nimata spodnje omejitve, kar pomeni, da lahko ti dve obliki družbe ustanovimo s samo enim evrom. V Sloveniji, za primerjavo, potrebujemo najmanj 7.500 evrov, kar lahko podjetnike, ki za svojo dejavnost ne potrebujejo visokih kapitalskih vložkov, odvrne od tega, da bi ustanovili takšno obliko družbe.

LITERATURA IN VIRI

1. Agence Pour la Création d'Entreprise. (2007). *Créer ou Reprendre une Entreprise*. Paris: APCE.
2. *Bilateralno gospodarsko poslovanje*. Veleposlaništvo Republike Slovenije, Pariz. Najdeno 6. junija 2010 na spletnem naslovu <http://pariz.veleposlanistvo.si/index.php?id=763>
3. Code de commerce. *Journal Officiel RF* n° 2000-918.
4. Code de la sécurité sociale. Najdeno 5. Junija 2010 na spletnem naslovu <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006073189>
5. Code du travail. Najdeno 3. maja 2010 na spletnem naslovu <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006072050&dateTexte=20100503>
6. Code monétaire et financier. *Journal Officiel RF* n° 2000-1223.
7. Code général des impôts. Najdeno 24. junija 2010 na spletnem naslovu http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do;jsessionid=104BBE7E0D25225292D684197DEDA293.tpdjo07v_2?cidTexte=LEGITEXT000006069577&dateTexte=20101102
8. *Customs and habits – Work in france*. Najdeno 10. maja 2010 na spletnem naslovu <http://www.workinfrance.com/home.php?idRubrique=1>
9. Daily telegraph. (1996). *How to Set up and Run Your Own Business*. London: The Telegraph.
10. Dine, J., Koutsias, M. & Blecher, M. (2007). *Company Law in the New Europe* Cheltenham, GB: Edward Elgar.
11. Hisrich, R. D. & Peters, M. P. (1989). *Entrepreneurship. Starting, Developing, and Managing a New Enterprise*. Boston: BPI IRWIN.
12. Invest in France Agency. (2009). *Doing business in France*. Najdeno 16. maja 2010 na spletnem naslovu http://www.invest-in-france.org/Medias/Publications/187/doing-business-in-france-may-2010_en.pdf
13. *Invest in france*. Najdeno 16. maja 2010 na spletnem naslovu <http://www.invest-in-france.org>
14. Kerčmar, S., Tratar, B. & Boltin, T. (2006). *Praktični komentar novega Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1)* Lesce: Založba Legat d.o.o.
15. Lagrifa, M.-O. (2007). *Comment créer sa SARL*. Paris: Editions de vecchi S.A.
16. *Les Centres de Formalités des Entreprises - Le portail des chambres de commerce et d'industrie*. Najdeno 21. marca 2010 na spletnem naslovu <http://www.cci.fr/web/accomplir-ses-formalites/centres-de-formalites-des-entreprises>

17. *Les formalités de création* - Agence Pour la Création d'Entreprise. Najdeno 22. marca 2010 na spletnem naslovu <http://www.apce.com/pid224/8-les-formalites-de-creation.html>
18. *Les formalités qui ne sont pas prises en charge par le CFE* - Agence Pour la Création d'Entreprise. Najdeno 22. marca 2010 na spletnem naslovu <http://www.apce.com/pid224/8-les-formalites-de-creation.html#les-formalites-qui-ne-sont-pas>
19. *Living and working conditions, France* – EURES. Najdeno 09. maja 2010 na spletnem naslovu <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?catId=8434&acro=living&lang=en&parentId=7777&countryId=FR&living=>
20. Loi du 1er août 2003 pour l'initiative économique. *Journal Officiel RF* n° 2003-721.
21. Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville. (b.l.) *Mode d'emploi Le temps de travail*. Najdeno 9. maja 2010 na spletnem naslovu http://www.travail-solidarite.gouv.fr/IMG/pdf/Temps_de_travail_23_01_09-2.pdf
22. *Podatki o državah, Francija - Izvozno okno*. Najdeno 14. marca 2010 na spletnem naslovu http://www.izvoznookno.si/Dokumenti/Podatki_o_drzavah/Francija/Predstavitev_drzave_569.aspx
23. Poslovni portal. (b.l.) *Doing business in Slovenia*. Najdeno 6. junija 2010 na spletnem naslovu http://www.poslovniportal.si/Doing_Business_Slovenia.php
24. *Predstavitev države Francija - Izvozno okno*. Najdeno 14. marca 2010 na spletnem naslovu http://www.izvoznookno.si/Dokumenti/Podatki_o_drzavah/Francija/Predstavitev_drzave_569.aspx
25. Sebire M. (2008). *SARL et EURL à un euro: entrée en vigueur de la loi*. Najdeno 28. marca 2010 na spletnem naslovu <http://www.netpme.fr/creation-entreprise/250-sarl-eurl-euro-entree-en-vigueur-loi.html>
26. *Société anonyme (SA)* - Le portail des chambre de commerce et d'industrie de France (CCI). Najdeno 3. aprila 2010 na spletnem naslovu http://www.cci.fr/web/creation-d-entreprise/fiches-pratiques/-/asset_publisher/IUf7/content/societe-anonyme-sa?_101_INSTANCE_IUf7_groupId=10153&redirect=%2Fweb%2Fcreation-d-entreprise%2Ffiches-pratiques
27. *Société par actions simplifiée (SAS)* - Le portail des chambre de commerce et d'industrie de France (CCI). Najdeno 3. aprila 2010 na spletnem naslovu http://www.cci.fr/web/creation-d-entreprise/fiches-pratiques/-/asset_publisher/IUf7/content/societe-par-actions-simplifiee-sas?_101_INSTANCE_IUf7_groupId=10153&redirect=%2Fweb%2Fcreation-d-entreprise%2Ffiches-pratiques

28. Statistični Urad Republike Slovenije. Najdeno 10. marca na spletnem naslovu <http://www.stat.si>
29. Šinkovec, J. (1995). *Družba z omejeno odgovornostjo*. Ljubljana: Bonex založba.
30. *Titre 1er simplification de la creation d-entreprise*. Najdeno 27. marca 2010 na spletnem naslovu http://www.lexinter.net/lois/titre_1er_simplification_de_la_creation_d%27entreprise.htm
31. Wantz, J. & Rivkine J. (2004). *La SAS... dix ans après :un statut toujours plus attrayant* (Option finance n"775), Najdeno 10. aprila na spletnem naslovu <http://www.bcw-associes.com/doc/EeEd.PDF>
32. Zakon o davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 10/2010 - ZDDV-1-UPB2.
33. Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb. *Uradni list RS* št. 117/2006 - ZDDPO-2.
34. Zakon o davku od dobička pravnih oseb. *Uradni list RS* št. 14/2003 - ZDDPO-UPB1.
35. Zakon o dohodnini. *Uradni list RS* št. 117/2006 - ZDoh-2.
36. Zakon o gospodarskih družbah. *Uradni list RS* št. 65/2009 - ZGD-1-UPB3.
37. Zakon o delovnih razmerjih. *Uradni list RS* št 42/2002 in 103/2007 - ZDR-A.
38. Zidarič, B. (1994). *Kako ustanoviti podjetje v tujini*, str. 9-11, 45-52. Ljubljana: Center za mednarodno sodelovanje in razvoj.
39. Zidarič, B., Milenkovič, V. & Žlogar, D. (1998). *Poslovati s Francijo*. Ljubljana: Center za mednarodno sodelovanje in razvoj.

PRILOGE

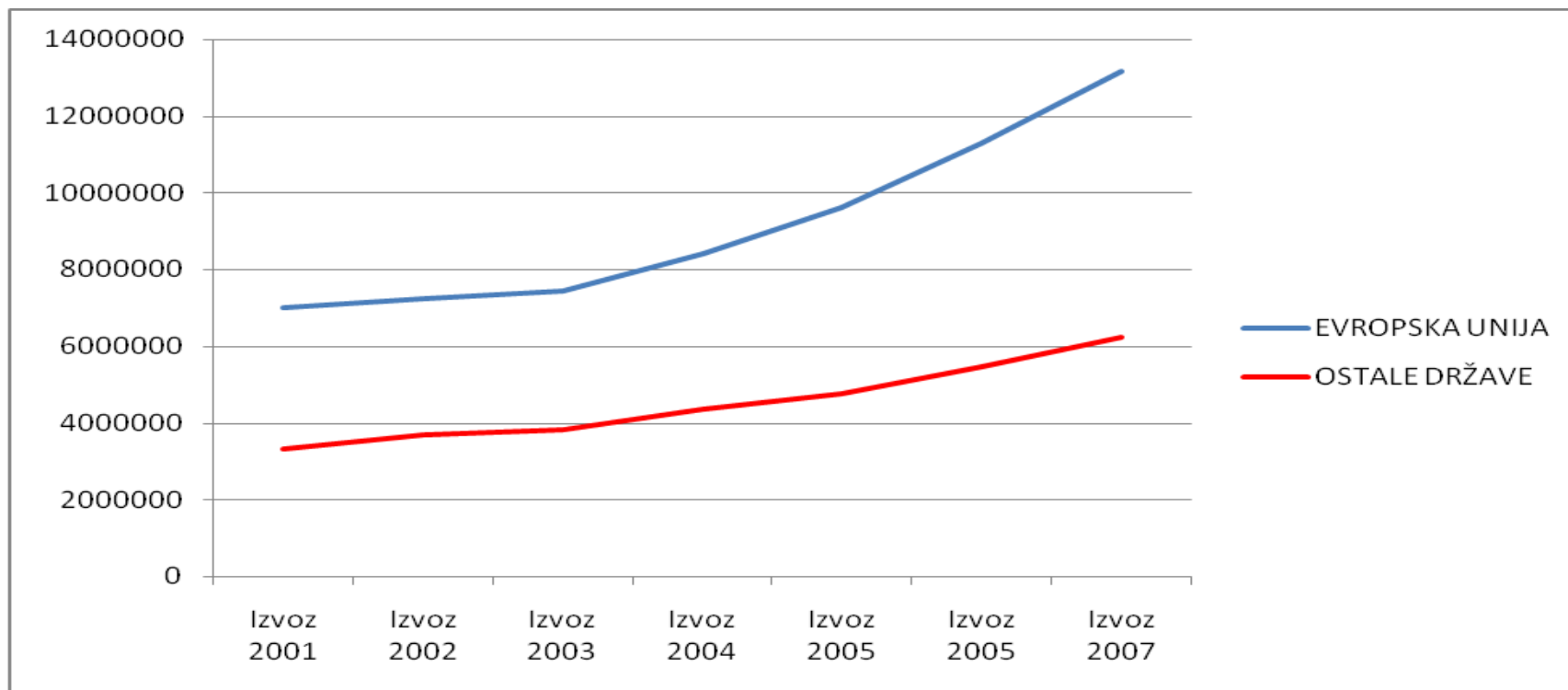
KAZALO PRILOG

PRILOGA 1: GRAF PRIMERJAVE RASTI IZVOZA V DRŽAVE EU IN OSTALE 1

PRILOGA 2: TABELA IZVOZA IN UVOZA MED SLOVENIJO IN FRANCIJO 2

PRILOGA 3: PREDLOGA FRANCOSKEGA STATUTA..... 3

PRILOGA 1: GRAF PRIMERJAVE RASTI IZVOZA V DRŽAVE EU IN OSTALE DRŽAVE

Vir: Statistični urad Republike Slovenije.

PRILOGA 2: TABELA IZVOZA IN UVOZA MED SLOVENIJO IN FRANCIJO V LETIH OD 1996 DO 2008

	Izvoz (v 1000 EUR)	Uvoz (v 1000 EUR)	SKUPAJ (v 1000 EUR)	Zunanjetrgovinski saldo
1996	478.014	740.466	1.218.480	-262.452
1997	408.656	866.919	1.275.575	-458.263
1998	664.672	1.117.223	1.781.895	-452.551
1999	459.586	1.032.460	1.492.046	-572.874
2000	671.730	1.127.447	1.799.177	-455.717
2001	702.522	1.165.629	1.868.151	-463.107
2002	734.484	1.145.349	1.879.833	-410.865
2003	638.336	1.069.439	1.707.775	-431.103
2004	822.241	1.166.239	1.988.480	-343.998
2005	1.185.028	1.156.592	2.341.620	28.436
2006	1.137.692	1.128.309	2.266.001	9.383
2007	1.278.359	1.151.601	2.429.960	126.758
2008	1.292.944	1.176.866	2.469.810	116.078

Vir: Statistični urad Republike Slovenije.

PRILOGA 3: PREDLOGA FRANCOSKEGA STATUTA

Vir: www.apce.com

STATUTS

LES SOUSSIGNÉS,

*Indiquer : les nom, nom de jeune fille pour les femmes mariées, prénoms, nom et prénoms de l'époux ou de l'épouse, régime matrimonial, date et lieu de naissance, nationalité, domicile
Pour les personnes morales, indiquer le nom, le prénom, le domicile et la qualité du représentant légal de la société, ainsi que la dénomination sociale, la forme, le capital social, le siège et le numéro de RCS de la société qu'il représente*

-
-
-
-

Ont établi ainsi qu'il suit les statuts de la Société à Responsabilité Limitée devant exister entre eux et toute autre personne qui viendrait ultérieurement à acquérir la qualité d'associé.

Les conjoints des associés mariés sous le régime de la communauté ont été dûment avertis conformément aux dispositions de l'article 1832-2 du Code Civil, de l'apport fait par leur conjoint au moyen de deniers appartenant à la communauté.

CHAPITRE I

FORME - OBJET - DÉNOMINATION SOCIALE - SIÈGE SOCIAL - EXERCICE SOCIAL - DURÉE

ARTICLE 1 - FORME

Il est formé entre les propriétaires des parts sociales ci-après créées et de celles qui pourraient l'être ultérieurement, une Société à Responsabilité Limitée, qui sera régie par les lois en vigueur et notamment par les articles L223-1 du Code de commerce, ainsi que par les présents statuts.

ARTICLE 2 - OBJET SOCIAL

La société a pour objet :

- Et, plus généralement, toutes opérations industrielles, commerciales, financières, mobilières ou immobilières, se rapportant directement ou indirectement à l'objet social ou susceptibles d'en faciliter l'extension ou le développement.

ARTICLE 3 - DÉNOMINATION SOCIALE

La société a pour dénomination sociale :

Et pour sigle :

Tous les actes et les documents émanant de la société et destinés aux tiers indiqueront la dénomination sociale, précédée ou suivie immédiatement des mots "Société à Responsabilité Limitée" ou des initiales "SARL" et de l'énonciation du capital social.

ARTICLE 4 - SIÈGE SOCIAL

Le siège social est fixé à :

Il pourra être transféré en tout autre lieu de la même ville ou des départements limitrophes par simple décision de la gérance, et en tout autre endroit par décision extraordinaire de l'assemblée des associés.

ARTICLE 5 - EXERCICE SOCIAL

Chaque exercice social a une durée d'une année qui commence le
et finit le de chaque année.

Par exception, le premier exercice sera clôturé le

ARTICLE 6 - DURÉE

La durée de la société est fixée à ans à compter de la date de son immatriculation au Registre du Commerce et des Sociétés, sauf prolongation ou dissolution anticipée.

CHAPITRE II

APPORTS - CAPITAL SOCIAL

ARTICLE 7 - APPORTS

APPORTS EN NATURE (s'il y a lieu)

Les associés apportent à la société, sous les garanties de fait et de droit :

APPORTS EN ESPÈCES

Les associés apportent à la société la somme de.....euros, soit..... (en lettres).

Mentionner le montant souscrit et non le montant libéré.

Sur ces apports en numéraire, M..... apporte la somme deeuros,
M..... apporte la somme deeuros,
M..... apporte la somme deeuros,
M..... apporte la somme deeuros,

En cas de libération différée, ajouter : Les parts sociales représentant ces apports en numéraire sont libérées à hauteur de (20 % minimum) de leur valeur.

La totalité (ou : *La partie libérée*) de ces apports en espèces, soit la somme de.....euros a été déposée au crédit du compte n°..... ouvert au nom de la société en formation auprès de :

Elle sera retirée par la gérance sur présentation du certificat du greffe du tribunal de commerce attestant l'immatriculation de la société au Registre du Commerce et des Sociétés.

En cas de libération différée, ajouter : Les apports en numéraire non libérés seront versés sur appel de fonds du gérant et au plus tard le.....au compte de la société.

APPORT EN INDUSTRIE

Mapporte à la société son activité de..... selon les modalités suivantes

Il s'interdit d'exercer, directement ou indirectement, une activité concurrente de celle promise à la société.

Cet apport en industrie ne concourt pas à la formation du capital social mais donne lieu au profit de M.....à l'attribution de.....parts sociales ouvrant droit au partage des bénéfices et de l'actif net ainsi qu'à un droit de vote dans les assemblées générales.

RÉCAPITULATION DES APPORTS CONCOURANT A LA FORMATION DU CAPITAL SOCIAL

- *Apports en nature de M.* euros
- *Apports en espèces de M.* euros
- *Apports en nature de M.* euros
- *Apports en espèces de M.* euros
- *Apports en nature de M.* euros
- *Apports en espèces de M.* euros
- *Apports en nature de M.* euros
- *Apports en espèces de M.* euros

Total des apports formant le capital social de.....euros

ARTICLE 8 - CAPITAL SOCIAL

Le capital social est fixé à la somme de : euros.

Il est divisé en parts de chacune, entièrement libérées (*ou libérées à concurrence de %*), souscrites en totalité par les associés et attribuées à chacun d'eux en proportion de leurs apports respectifs, à savoir :

à M..... parts

à M..... parts

à M..... parts

à M..... parts

Total des parts formant le capital social parts.

Les soussignés déclarent expressément que ces parts sociales ont été réparties entre eux dans la proportion sus-indiquée.

CHAPITRE III

PARTS SOCIALES - CESSION DE PARTS

ARTICLE 9 - DROITS ET OBLIGATIONS ATTACHES AUX PARTS SOCIALES

Chaque part sociale donne droit à une voix dans tous les votes et délibérations et confère à son propriétaire un droit égal dans les bénéfices de la société et dans tout l'actif social. La propriété d'une part emporte de plein droit adhésion aux statuts de la société et aux décisions adoptées dans le cadre de ladite société.

ARTICLE 10 - FORME DES CESSIONS DE PARTS

La cession des parts sociales doit être constatée par écrit. Elle n'est opposable à la société qu'après avoir été signifiée à cette dernière au moyen du dépôt d'un original au siège social contre remise par le gérant d'une attestation de ce dépôt. Pour être opposable aux tiers, elle doit en outre faire l'objet d'un dépôt au greffe du Tribunal de Commerce.

ARTICLE 11 - AGRÉMENT DES TIERS

Les parts sociales sont librement cessibles entre :

-
-
-
-

Elles ne peuvent être transmises à des tiers, autres que les catégories visées ci-dessus, qu'avec le consentement de la majorité des associés représentant au moins la moitié des parts sociales. Ce consentement est sollicité dans les conditions prévues par la loi.

ARTICLE 12 - DÉCÈS D'UN ASSOCIE

En cas de décès d'un associé, la société continuera entre les associés survivants et les héritiers de l'associé décédé, sous condition de leur éventuel agrément tel que prévu à l'article 11 des présents statuts.

ARTICLE 13 - REUNION DE TOUTES LES PARTS EN UNE SEULE MAIN

En cas de pluralité d'associés, la réunion de toutes les parts en une seule main n'entraîne pas la dissolution de la société qui continue d'exister avec un associé unique. Celui-ci exerce alors tous les pouvoirs dévolus à l'Assemblée des associés.

CHAPITRE IV

GESTION ET CONTRÔLE DE LA SOCIÉTÉ

ARTICLE 14 - GÉRANCE

La société est administrée par un ou plusieurs gérants, personnes physiques, choisi(s) parmi les associés ou en dehors d'eux.

Le ou les gérant(s) sont désignés pour la durée de la société ou pour un nombre déterminé d'exercices, par décision :

- des associés représentant plus de la moitié des parts sociales,
- ou de l'associé unique en cas d'EURL,

Ils peuvent être révoqués dans les mêmes conditions.

En rémunération de ses fonctions et en compensation de la responsabilité attachée à la gestion, chaque gérant a droit à une rémunération fixe, proportionnelle ou mixte, dont le montant et les modalités de paiement sont déterminés par décision collective ordinaire des associés.

ARTICLE 15 - POUVOIRS ET RESPONSABILITÉ DE LA GÉRANCE

Dans ses rapports avec les associés, la gérance engage la société par les actes entrant dans l'objet social. Ses pouvoirs peuvent être limités dans l'acte de nomination.

Dans les rapports avec les tiers de bonne foi, la société est engagée, même par les actes du gérant qui ne relèvent pas de l'objet social.

Le gérant ne pourra se porter, au nom de la société, caution solidaire ou aval au profit d'un tiers, sans l'agrément préalable des associés représentant au moins la moitié des parts sociales.

L'opposition formée par un gérant aux actes d'un autre gérant est sans effet à l'égard des tiers à moins qu'il ne soit établi qu'ils en ont eu connaissance.

Le ou les gérants peuvent, sous leur responsabilité, constituer des mandataires pour un ou plusieurs objets déterminés.

Le ou les gérants sont responsables individuellement ou solidairement envers la société ou envers les tiers, soit des infractions aux dispositions législatives ou réglementaires applicables aux sociétés à responsabilité limitée, soit des violations des présents statuts, soit des fautes commises dans leur gestion.

ARTICLE 16 - COMMISSAIRE AUX COMPTES

Dès que la société dépasse deux des trois seuils suivants :

- chiffre d'affaires hors taxes supérieur ou égal à 3 100 000 euros,
- total du bilan supérieur ou égal à 1 550 000 euros,
- nombre moyen de salariés supérieur ou égal à 50,

les associés statuant à la majorité requise pour les décisions collectives ordinaires doivent désigner un ou plusieurs commissaires aux comptes titulaires et suppléants.

Ils exercent leur mission de contrôle conformément à la loi. Les commissaires aux comptes sont désignés pour six exercices.

CHAPITRE V

CONVENTION ENTRE UN GÉRANT OU UN ASSOCIÉ ET LA SOCIÉTÉ

ARTICLE 17 - CONVENTIONS SOUMISES A L'APPROBATION DE L'ASSEMBLEE

Sous réserve des interdictions légales, toute convention conclue entre la société et l'un de ses gérants ou associés, doit être soumise au contrôle de l'assemblée des associés.

Les dispositions du présent article s'étendent aux conventions passées avec une société dont un associé indéfiniment responsable, gérant, administrateur, directeur général, membre du directoire ou membre du conseil de surveillance, est simultanément gérant ou associé de la société à responsabilité limitée.

Ces dispositions ne sont pas applicables aux conventions portant sur des opérations courantes et conclues à des conditions normales.

ARTICLE 18 - CONVENTIONS INTERDITES

A peine de nullité du contrat, il est interdit aux gérants ou associés autres que les personnes morales de contracter, sous quelque forme que ce soit, des emprunts auprès de la société, de se faire consentir par elle un découvert, en compte courant ou autrement, ainsi que de faire cautionner ou avaliser par elle leurs engagements envers les tiers. Cette interdiction s'applique aux représentants légaux des personnes morales associées.

Cette interdiction s'applique également aux conjoints, ascendants et descendants des personnes visées à l'alinéa 1er du présent article ainsi qu'à toute personne interposée.

ARTICLE 19 - COMPTES COURANTS D'ASSOCIES

Chaque associé peut consentir des avances à la société sous forme de versements dans la caisse sociale. Les conditions de rémunération et de retrait de ces comptes courants, notamment, sont fixées par acte séparé entre les intéressés et la gérance en conformité avec les dispositions de l'article 17. Les comptes courants ne peuvent jamais être débiteurs.

CHAPITRE VI

DÉCISIONS COLLECTIVES

ARTICLE 20 - DECISIONS COLLECTIVES

Les décisions collectives statuant sur les comptes sociaux sont obligatoirement prises en Assemblée. Toutes les autres décisions collectives provoquées à l'initiative de la gérance, du Commissaire aux comptes ou d'un mandataire de justice sur demande d'un ou plusieurs associés, en cas de carence de la gérance, sont prises soit par consultation écrite des associés, soit par acte exprimant le consentement de tous les associés, soit en Assemblée, au choix de l'organe de la société ayant provoqué la décision.

Les procès verbaux d'assemblées générales sont répertoriés dans un registre.

En cas d'associé unique, celui-ci exerce les pouvoirs dévolus à l'assemblée des associés par la loi. Il ne peut déléguer ses pouvoirs. Ses décisions unilatérales, prises aux lieu et place de l'assemblée, sont répertoriées dans un registre.

En cas de décès du gérant, tout associé peut convoquer l'assemblée générale afin de procéder à la nomination d'un nouveau gérant.

ARTICLE 21 - PARTICIPATION DES ASSOCIES AUX DECISIONS

Chaque associé a le droit de participer aux décisions collectives et dispose d'un nombre de voix égal à celui des parts sociales qu'il possède. Chaque associé peut se faire représenter aux Assemblées par un autre associé ou par son conjoint, sauf si les associés sont au nombre de deux ou si la société ne comprend que les deux époux. Dans ces deux derniers cas chaque associé peut se faire représenter par toute personne de son choix.

Les représentants légaux d'associés juridiquement incapables peuvent participer au vote même s'ils ne sont pas eux-mêmes associés.

ARTICLE 22 - APPROBATION DES COMPTES

Chaque année, il doit être réuni dans les six mois de la clôture de l'exercice une Assemblée Générale appelée à statuer sur les comptes de l'exercice écoulé. Les décisions sont adoptées dans les conditions prévues pour les décisions collectives ordinaires.

ARTICLE 23 - DÉCISIONS COLLECTIVES ORDINAIRES

Sont qualifiées d'ordinaires les décisions des associés ne concernant ni l'agrément de nouveaux associés, ni des modifications statutaires, sous réserve des exceptions prévues par la loi.

Les décisions collectives ordinaires doivent, pour être valables, être adoptées par un ou plusieurs associés représentant plus de la moitié des parts sociales. Si cette majorité n'est pas obtenue, les décisions sont, sur deuxième convocation, prises à la majorité des votes émis, quel que soit le nombre des votants.

Toutefois, la majorité est irréductible, s'il s'agit de voter sur la nomination ou la révocation du gérant.

ARTICLE 24 - DECISIONS COLLECTIVES EXTRAORDINAIRES

Sont qualifiées d'extraordinaires les décisions du ou des associés modifiant les statuts, sous réserve des exceptions prévues par la loi.

Lorsque la société comprend plusieurs associés, les décisions extraordinaires ne peuvent être valablement prises que si les associés présents ou représentés possèdent au moins :

- sur première convocation, le quart des parts,
- sur seconde convocation, le cinquième de celles-ci.

A défaut de ce quorum, la deuxième assemblée peut être convoquée à une date postérieure ne pouvant excéder deux mois à compter de la date initialement prévue.

Dans l'un ou l'autre de ces deux cas, les modifications sont décidées à la majorité des deux tiers des parts détenues par les associés présents ou représentés.

Le changement de nationalité de la société ne peut être décidé qu'à l'unanimité des associés.

ARTICLE 25 - CONSULTATIONS ECRITES - DÉCISIONS PAR ACTE

Les décisions collectives autres que celles ayant pour objet de statuer sur les comptes sociaux peuvent être prises par consultation écrite des associés à l'initiative des gérants ou de l'un d'eux. Les décisions résultent d'un vote formulé par écrit.

Le texte des résolutions proposées, le rapport des gérants ainsi que, le cas échéant, celui du Commissaire aux comptes, sont adressés aux associés par lettre recommandée. Les associés disposent d'un délai pour émettre leur vote par écrit. Ce délai est fixé par le ou les gérants sans pouvoir être inférieur à quinze jours à compter de la date de réception des projets de résolution.

Pour chaque résolution, le vote est exprimé par oui ou par non. Tout associé qui n'aura pas adressé sa réponse dans le délai ci-dessus sera considéré comme s'étant abstenu. Pendant ledit délai, les associés peuvent exiger de la gérance les explications complémentaires qu'ils jugent utiles.

Les décisions sont adoptées à l'issue de la consultation aux conditions de majorité prévues par les articles 23 et 24 des présents statuts selon l'objet de la consultation.

Ces décisions peuvent également résulter du consentement de tous les associés exprimé dans un acte. La réunion d'une assemblée peut cependant être demandée par un ou plusieurs associés représentant au moins, soit à la fois le quart en nombre des associés et le quart des parts sociales, soit seulement la moitié des parts sociales.

CHAPITRE VII

AFFECTATION DES RÉSULTATS

ARTICLE 26 - AFFECTATION DES RESULTATS

Après approbation des comptes et constatation de l'existence d'un bénéfice distribuable, une fois prélevé 5 % pour constituer le fonds de réserve légale, l'Assemblée Générale détermine, sur proposition de la gérance, toutes les sommes qu'elle juge convenable de prélever sur ce bénéfice pour être reportées à nouveau sur l'exercice suivant ou inscrites à un ou plusieurs fonds de réserves facultatifs ordinaires ou extraordinaires, généraux ou spéciaux, dont elle règle l'affectation ou l'emploi.

Le surplus, s'il en existe, est attribué aux associés sous forme de dividende.

Le prélèvement de 5 % cesse d'être obligatoire lorsque le fonds atteint le dixième du capital social.

L'Assemblée Générale peut décider en outre la mise en distribution de sommes prélevées sur les réserves ; Dans ce cas, la décision indique expressément les postes de réserve sur lesquels les prélèvements sont effectués.

Les sommes dont la mise en distribution est décidée sont réparties entre les associés gérants ou non gérants proportionnellement au nombre de leurs parts sociales.

CHAPITRE VIII

TRANSFORMATION - DISSOLUTION

ARTICLE 27 - TRANSFORMATION

La société pourra se transformer en société commerciale de toute autre forme, sans que cette opération n'entraîne la création d'un être moral nouveau.

ARTICLE 28 - DISSOLUTION

A l'expiration de la société, sauf prorogation de celle-ci ou en cas de dissolution anticipée, une décision des associés nomme un ou plusieurs liquidateurs dont elle détermine les pouvoirs et qui exercent leurs fonctions conformément à la loi.

ARTICLE 29 - CAPITAUX PROPRES INFÉRIEURS A LA MOITIE DU CAPITAL SOCIAL

Si, du fait des pertes constatées, les capitaux propres de la société deviennent inférieurs à la moitié du capital social, la gérance doit, dans les quatre mois qui suivent l'approbation des comptes ayant fait apparaître cette perte, consulter les associés afin de décider, s'il y a lieu ou non à dissolution anticipée de la société.

L'Assemblée délibère aux conditions de majorité prévues pour les décisions collectives extraordinaires.

Si la dissolution n'est pas prononcée, le capital doit, avant la fin du second exercice suivant celui au cours duquel la constatation des pertes est intervenue, être réduit d'un montant au moins égal au montant des pertes qui n'ont pu être imputées sur les réserves si, dans ce délai, les capitaux propres n'ont pas été reconstitués à un montant au moins égal à la moitié du capital social.

A défaut de respect des dispositions ci-dessus, tout intéressé peut demander en justice la dissolution de la société.

ARTICLE 30 - CONTESTATIONS

Toutes contestations pouvant s'élever au cours de la société ou de sa liquidation entre les associés et la société, ou entre associés eux-mêmes concernant les affaires sociales, l'interprétation ou l'application des statuts seront de la compétence exclusive des tribunaux dans le ressort desquels est établi le siège social de la société.

CHAPITRE IX

JOUISSANCE DE LA PERSONNALITÉ MORALE

ARTICLE 31 - JOUISSANCE DE LA PERSONNALITE MORALE

La société jouira de la personnalité morale à dater de son immatriculation au Registre du Commerce et des Sociétés.

Les associés approuvent les actes accomplis avant ce jour pour le compte de la société en formation, lesquels sont relatés dans un état ci-annexé.

Toutes ces opérations et engagements seront réputés avoir été faits et souscrits dès l'origine par la société qui les reprendra à son compte par le seul fait de son immatriculation au Registre du Commerce et des Sociétés.

La gérance est par ailleurs expressément habilitée entre la signature des statuts et l'immatriculation au Registre du Commerce et des Sociétés à passer tous actes et à souscrire tous engagements entrant dans l'objet social et conformes aux intérêts de la société.

Ces engagements seront réputés avoir été dès l'origine souscrits par la société après vérification et approbation par l'Assemblée Générale Ordinaire des associés tenue au plus tard lors de l'approbation des comptes du premier exercice social.

ARTICLE 32 - POUVOIRS

Tous pouvoirs sont donnés au gérant ou à son mandataire à l'effet d'accomplir toutes formalités de publicité prescrites par la loi.

Fait à

Le

En quatre exemplaires originaux

Nombre d'annexes :